

انجیلِ عیسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ یوحنا

کلامِ انسان جور شد

۱ دَ اَزَل کلام بود و کلام پیشِ خُدا بود و کلام خودِ خُدا بود. ۲ او از اَزَل قد خُدا بود. ۳ تمام چیز دَ وسیله اَزو خَلق شد و بدونِ اَزو هیچ چیز ام خَلق نشد. هر چیزی که دَ وجود آمد ۴ دَزو^a زندگی دشت و زندگی نُورِ انسان بود. ۵ نُور دَ تریکی روشنی میدید و تریکی دَ بله اَزو زور نشده.

۶ یگ آدم ظاهر شد که از طرفِ خُدا ریی شد و نام شی یحیی بود. ۷ او بلده شاهی ددو آمد تا دَ باره نُور شاهی بدید و تا پگِ مردم دَ وسیله اَزو ایمان بیره. ۸ او خود شی امو نُور نبود، بلکه آمد تا دَ باره امزو نُور شاهی بدید.

۹ نُور حقیقی که بلده هر انسان نُور موبخشه دَ دُنیا میمد. ۱۰ دَ حقیقت او دَ دُنیا بود و دُنیا دَ وسیله اَزو خَلق شد، و له مردمِ دُنیا او ره نشنخت. ۱۱ او دَ بین قوم خود خُو آمد و قوم خود شی او ره قبول نکد. ۱۲ مگم تمام کسای که او ره قبول کد، یعنی دَ نامِ اَزو ایمان آورد، او دَزو حقِ ازی ره دد که بچکیچای خُدا شنه، ۱۳ بچکیچای که نه از خُون،^b نه از خواهشای نفسِ انسان و نه ام از خواهشِ جسمانی یگ مرد دَ وجود آمد، بلکه از اراده خُدا.

۱۴ کلامِ انسان^c جور شد و دَ بین ازمو زندگی کد. مو بزرگی-و-جلالِ اَزو ره دیدی، بزرگی ره که تنها لایقِ باچه یگانه از طرفِ آتِه آسمانی بود و پُر از فیض و راستی.

^a ۱:۴ «دَزو زندگی دشت» یعنی «دَ کلام.» ^b ۱:۱۳ «نه از خُون» یعنی «نه از تولد معمولی.»

^c ۱:۱۴ دَ جای «انسان» دَ زبون یونانی «جسم» نوشته یه.

۱۵ یحییٰ دَ بارِه اَزُو شاهِدی دَد و جار زَدِه کُفَت: ”ای اُمُو کس آسته که ما دَز شُمُو کُفَتُم: اُو که بعد از مه مییه، مقام شی از مه کده باله آسته، چُون اُو پیش از مه و جُود دَشته.“ ۱۶ از بَرکتِ بے اندازِه اَزُو فِیضِ سِرِ فِیضِ نَصِیْبِ پَگِ مَوشُدِه. ۱۷ چُون شَرِیعتِ تَوَسُّطِ مُوسِیٰ دَز مَودِه شُد و فِیض و راستی دَ وَسِیْلَه عِیْسِیٰ مَسِیْحِ دَز مَورِیْسِید. ۱۸ خُدا رِه هِیچ کس هِرگِز نَدِیدِه؛ یگانِه باچِه^a که دَ آتِه نَزْدِیکِ آسته، اُو خُدا رِه دَز مَورِیْسِیختَنَد.

۱۹ و شاهِدی یحییٰ اینمی آسته: وختیکه رَهبرای یهُودیا پیشوایو و لاویا^b رِه از شارِ اورُشَلِیم رِی کد تا ازو پُرسان کُنِه که ”تُو کی آستی؟“ ۲۰ اُو اِقرار کد و مُکِر نَشُد، اَرِه، اُو اِقرار کد که ”ما مَسِیْحِ نِیْسْتُم.“ ۲۱ و اُونَا از شی پُرسان کد: ”پَس تُو کی آستی؟ آیا تُو اِلِیاسِ پِیغمبرِ آستی؟“ اُو کُفَت: ”نِه، ما نِیْسْتُم.“ اُونَا بَسَم پُرسِید: ”آیا تُو اُمُو پِیغمبرِ آستی که مَورِیْسِیختَنَد رِه شی آستی؟“ اُو جَوَاب دَد: ”نِه.“ ۲۲ دَ اَخرِ اُونَا دَزُو کُفَت: ”پَس تُو کی آستی؟ مَورِیْسِیختَنَد اَمَزُو کَسای که مَورِیْسِیختَنَد کده باید یگ جَوَاب بُری. تُو دَ بارِه خُود خُو چی مَورِیْسِیختَنَد؟“ ۲۳ اُو کُفَت:

”ما آوازِ کسی آسْتُم که دَ بیابو جار زَدِه مَورِیْسِیختَنَد:

’راه رِه بَلَدِه خُداوند آماده کُنِید،‘

اُمُو رَقْمِیکِه اِشعیا پِیغمبرِ کُفَتُد.

۲۴ اُمُو نَفرای که از طرفِ فَرِیسیا^c رِی شُدُد، ۲۵ اَزُو پُرسان کده کُفَت: ”اگِه تُو نِه مَسِیْحِ و نِه اِلِیاسِ پِیغمبرِ و نِه ام اُمُو پِیغمبرِ دِیگِه آستی، پَس چَرَا عُسَلِ تَعْمِیدِ مِیدِی؟“ ۲۶ یحییٰ دَ جَوَابِ ازوا کُفَت: ”ما قَدِ آو عُسَلِ تَعْمِیدِ مِیدُم، مَگَم دَ بَیْنِ شُمُو یگ نَفَرِ

^a ۱:۱۸ دَ جای «یگانِه باچِه» دَ بعضی نُسَخه های یونانی «یگانِه خُدا» نَوشته یِه. ^b ۱:۱۹ «لاویا»

از طایفه لاوی و خِدْمَتگَارِ خانِه خُدا بُوَد. ^c ۱:۲۴ بَلَدِه فامِیدون «فریسی» دَ فِهْرستِ لُغاتِ مُشکِلِ

رُجوع کُنِید.

ایسته یه که شمو او ره نَمینَخشید. ^{۲۷} او امو کس آسته که بعد از مه میبه و ما حتی لیاقت ازی ره ندرم که بند چپلی شی ره واز کنیم. ^{۲۸} ای چیزا د آغیل بیت-عنیا که د او لب دریای اَرْدُن آسته، واقع شد، یعنی دمرو جای که یحیی مردم ره غسل تعمید میدد.

یحیای تعمید دهنده عیسی ره معرفی مونه

^{۲۹} روز دیگه شی یحیی دید که عیسی طرف ازو میبه. اوخته یحیی گفت: "اونه، باره خدا^a که گناه دنیا ره باله مونه. ^{۳۰} ای امو کس آسته که ما د باره شی گفتدم: بعد از مه یگ مرد میبه که از مه کده بزرگتر آسته، چراکه او پیش از مه وجود داشته." ^{۳۱} ما خود مه او ره نَمیشَنختم، مگم بخاطری که او د بنی اسرائیل معرفی شنه، ما امدم تا قد او غسل تعمید بدم. ^{۳۲} یحیی د شاهدی خو ادامه دده گفت: "ما روح القدس ره دیدم که د شکل یگ کوتر از آسمو نازل شده د بله ازو ششت و امونجی مند. ^{۳۳} ما تا او غیت او ره نمی شنختم، مگم خدای که مره ربی کد تا مردم ره قد او غسل تعمید بدم، او دز مه گفت: 'د بله هر کسی که روح القدس نازل شده ششت، او امو شخص آسته که قد روح القدس غسل تعمید میدیه. ^{۳۴} ما د چیم خو دیدیم و شاهدی دده موگیم که او باچه خدا یه."

یارای اول مولا عیسی

^{۳۵} روز دیگه شی ام یحیی قد دو پیرو خو د امر و جای ایسته بود. ^{۳۶} وختی دید که عیسی ازونجی تیر موشه، او گفت: "اونه، باره خدا." ^{۳۷} وختیکه امو دو پیرو توره یحیی ره شنید، اونا از پس عیسی ربی شد. ^{۳۸} عیسی دور خورده دید که اونا از پس شی میبه و ازوا پرسان کده گفت: "شمو چیز خیل ره مویالید؟" اونا دزشی گفت: "ربی که «استاد» معنی میدیه - د کجا میشینی؟" ^{۳۹} او دزوا گفت: "بیید و بنگرید."

^a ۲۹:۱ یحیی د باره عیسی پیشگویی مونه که او مثل باره بلده گناه مردم دنیا قربانی موشه.

پس اونا آمده دید که او د کجا میشیشت و اونا امو روز ره قد شی مند، چون ساعت دهم روز^{۴۰} بود. یکی امزو دو نفر که توره یحیی ره شینید و از پس عیسی ربی شد، نام شی اندریاس، برار شمعون پترس بود. ^{۴۱} او اول برار خو شمعون ره پیدا کده دزو گفت: ”مو مسیح ره پیدا کده“ که ترجمه شی «انتخاب شده خدا» آسته. ^{۴۲} او شمعون ره پیش عیسی آورد و عیسی سون شی توخ کده گفت: ”تو شمعون باچه یونا آستی. ازی بعد نام تو کیفا بشه.“ که معنای شی «قاده» آسته.

^{۴۳} روز دیگه شی عیسی قصد کد که د منطقه جلیلیه بوره. او فیلیپس ره پیدا کده دزو گفت: ”از پشت مه بیه.“ ^{۴۴} فیلیپس از شار بیت-صیدا، یعنی از شار اندریاس و پترس بود. ^{۴۵} اوخته فیلیپس رفته نتنائیل ره پیدا کد و دزو گفت: ”مو کسی ره پیدا کده که موسی د تورات و پیغمبرا د دیگه کتابا د باره شی نوشته کده؛ او عیسی باچه یوسف از شار ناصره یه.“ ^{۴۶} نتنائیل دزو گفت: ”آیا از ناصره ام چیزی خوب بر موشه؟“ فیلیپس گفت: ”بیه و توخ کو.“ ^{۴۷} وختی عیسی دید که نتنائیل سون شی مییه، د باره ازو گفت: ”اینه، یگ اسرائیلی حقیقی که دروغ و فریب دز شی نییه.“ ^{۴۸} نتنائیل دز شی گفت: ”از کجا مره مینخشی؟“ عیسی د جواب ازو گفت: ”پیش ازی که فیلیپس تو ره کوی کنه، وختیکه د تی درخت انجیر بودی، ما تو ره دیدم.“ ^{۴۹} اوخته نتنائیل د جواب شی گفت: ”استاد، تو باچه خدا آستی. تو واقعاً پادشاه بی اسرائیل آستی.“ ^{۵۰} عیسی دزو گفت: ”فقط امی که دز تو گفتم تو ره د تی درخت انجیر دیدم، ایمان آوردی؟ ازی بعد ازی کده کارای بزرگتر ره ام مینگری.“ ^{۵۱} و او بسم د نتنائیل گفت: ”ما دز شمو راست موگم: شمو آسمو ره مینگرید که واز شده ملایکه های خدا از بله سر «باچه انسان»^b باله موره و تاه مییه.“

^a ۱:۳۹ یعنی ساعت چار بجه بعد از چاشت بود. ^b ۱:۵۱ بلده معلومات کلوتر د باره «باچه انسان»

مُعْجَزَه دَ شَارِ قَانَا

۲

۱ دَ رُوزِ سَوْم، دَ شَارِ قَانَايِ جَلِيلِيه يِگ تُوِي بُود و آبه عيسِي ام دَ اُونجِي بُود. عيسِي و ياراي شي ام دَمَرُو تُوِي دَعُوْت شُدِه بُود. ۳ و خَتِيكِه شَرَابِ اَنگُور تَامُو شُد، آبه عيسِي دَزُو كُفْت: "شَرَابِ اَزُوا تَامُو شُدِه." ۴ عيسِي دَزُو كُفْت: "آي خَا تُو، دَز مِه و اَز تُو چِي غَرَض؟ تا آلي رِه وخت مِه نَرَسِيده." ۵ آبه شي دَ خِدْمَتگَارَا كُفْت: "هَر چِي زِي كِه شُمُو رِه مُوگِه، اُمُو رَقْم بَكُنِيْد."

۶ دَ اُونجِي شَش كُوزِه سَنگِي بَلْدِه طَهَارَتِ مُطَابِقِ رَوَاجِ يَهُودِيَا ايشْتِه بُود، هَر كُدَم شي پَنج يَا شَش سَطَل^a آو مِيگِرِفْت. ۷ عيسِي دَ خِدْمَتگَارَا كُفْت: "كُوزِه هَا رِه اَز آو پُر كُنِيْد." و اُونَا كُوزِه هَا رِه تا دَان اَز آو پُر كَد. ۸ اُو دَزُوا كُفْت: "آلي يِگ كَمَك وَرِي كَشِيْدِه دَ پِيَشِ كِنِه مَجْلِسِ بُرِيْد." و اُونَا بُرْد. ۹ و خَتِي كِنِه مَجْلِسِ آوِي رِه كِه شَرَابِ اَنگُور جُور شُدُد مَرِه كَد، نَفَامِيْد كِه اَز كُجَا اُورْدِه شُدِه، مِگَم خِدْمَتگَارَايِ كِه آو رِه اَز چَاه كَشِيْدُد، خَبِر دَشْت. اَوخْتِه كِنِه مَجْلِسِ دَامَادِ رِه كُوِي كَد ۱۰ و دَزُو كُفْت: "پِگِ مَرْدُم هَمِيْشِه شَرَابِ خُوبِ رِه دَ اَوَّلِ مِيْرِه و غِيْتِيكِه مِهْمُونَا نَشِه شُد، پَس اَزُو شَرَابِ اَرزُو بِي رِه مِيْرِه؛ مِگَم تُو شَرَابِ خُوبِ رِه تا آلي رِه نِگَاه كُدْدِي." ۱۱ اَمِي مُعْجَزِه اَوَّلِ رِه عيسِي دَ شَارِ قَانَايِ جَلِيلِيه اَنجَام دَد و جَلالِ-و-بُرُرگِي خُو رِه ظَاهِر كَد و ياراي شي دَزُو اِيْمَان اُورْد.

۱۲ بَعْدِ اَزُو اَوْقَدِ آبه، بَرَارُو و ياراي خُو دَ شَارِ كَفَرْنَاخُومِ رِفْت و دَ اُونجِي چِنْد رُوز مَنْد.

^a ۲:۶ پَنج يَا شَش سَطَلِ آو يَعْنِي تَقْرِيْباً هَشْتَادِ يَا صَد لِيْتِر.

عیسیٰ دَ خانِه خُدا

۱۳ عیدِ پَصَح^a از یهودیا نزدیک شُدَد و عیسیٰ دَ شارِ اورشلیم رفت. ۱۴ او دَ خانِه خُدا مردُم ره دَید که گاو، گوسپو و کوتر سَودا مونه و صرافا دَ پُشتِ میزای خُو شِشته یه. ۱۵ پس عیسیٰ از ریسپو یگ قَمچی جور کد و پگِ ازوا ره قد گاو و گوسپون شی از خانِه خُدا رُفنده بُر کد و پیسه های صرافا ره تیت کده میزای شی ره چپه کد ۱۶ و دَ کسای که کوتر سَودا مَکد، گُفت: ”امیا ره ازینجی گُم کُنید! خانِه آتِه مَره جای خرید-و-فروش جور نَکُنید!“ ۱۷ اوخته دَ یادِ یارای شی اَمَد که دَ کِتابِ مُقَدَّس نِوشته شُده: ”چون غَیرتی که دَ بارِه خانِه تُو دَرَم دَ و جُود مه شُعله ور آسته.“

۱۸ دَمَرُو غَیبتِ یهودیا دَزُو گُفت: ”چی مُعجزه-و-نشانی دَز مو نِشو میدی تا ثابت شُنه که تُو اختیارِ ازی کارا ره دَری؟“ ۱۹ عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ای خانِه خُدا ره خراب کُنید و ما دَ مَنه سِه روز ای ره دُوباره آباد مُونم.“ ۲۰ پس یهودیا گُفت: ”آباد کدون امزی خانِه خُدا چل و شش سال ره دَرَبَرِ گِرِفت. آکو تُو ای ره دَ مَنه سِه روز آباد مونی؟“ ۲۱ مگم مقصدِ عیسیٰ از خانِه خُدا جِسمِ خود شی بُود. ۲۲ و غَیبتیکه عیسیٰ بعد از مَرگ دُوباره زنده شُد، دَ یادِ یارای شی اَمَد که او امی توره ره دَزوا گُفتند. پس اونا دَ نِوشته های مُقَدَّس و دَ تورای که عیسیٰ گُفتند، باور کد.

۲۳ وختیکه او دَ عیدِ پَصَح دَ اورشلیم بُود، غَدَر نفرای که مُعجزه های ازو ره دَید، دَ نامِ ازو ایمان اُورد. ۲۴ لیکن عیسیٰ خود شی دَزوا اعتبار نَکد، چراکه تمامِ مردُم ره خُوب مینَخشید ۲۵ و لازم نَبُود که کس دَ بارِه انسان یگو چیز دَزُو بُگیه، چُون او خود شی موفامید که دَ دلِ انسان چی آسته.

^a ۲:۱۳ عیدِ پَصَح یادبُودِ آزادی بنی اسرائیل از مصر بُود.

عیسی و نیکودیموس

۳

۱ یک نفر د نام نیکودیموس که از فرقه فریسی و یکی از رهبرای یهودیا بود، ۲ یک شاو پیش عیسی آمده دزو گفت: "استاد، مو میدنی که تو بحیث معلم-و-راهنما از طرف خدا آمدی، چون معجزه های که تو موکنی هیچ کس نمیتنه، سویای که خدا قد شی بشه." ۳ عیسی د جواب شی گفت: "دز تو راس موگم، کسی که از تو^a تولد نشده بشه پادشاهی خدا ره دیده نمیتنه." ۴ نیکودیموس دزو گفت: "چی رقم امکان دره که یک آدم پیر تولد شنه؟ آیا او میتنه پس د کوره آبه خو بوره و دوباره د دنیا بییه؟" ۵ عیسی د جواب شی گفت: "ما دز تو راس موگم، تا وختیکه یک نفر از او و روح تولد نشنه او نمیتنه د پادشاهی خدا داخل شنه. ۶ چیزی که از جسم تولد شده، او جسم آسته و چیزی که از روح تولد شده، او روح آسته. ۷ تعجب نکو که دز تو گفتم، شمو باید از نو^b تولد شنید. ۸ باد هر جای که بخایه پف مونه و شمو آواز شی ره میشنوید، مگم نمیدنید که از کجا مییه و یا د کجا موره. امی رقم هر کسی که از روح القدس تولد موشه، او ام نمیدنه که ای تولد نو چطور رخ دده." ۹ نیکودیموس دزو گفت: "ای چیزا چطور امکان دره؟" ۱۰ عیسی بسم دزو گفت: "تو یک معلم-و-راهنمای بنی اسرائیل آستی و هنوز ام ای چیزا ره نموفامی؟ ۱۱ دز تو راس موگم، مو از چیزی توره موگی که ازو خبر دره و د باره چیزی شاهدی میدی که مو دیدی؛ مگم شمو مردم شاهدی مو ره قبول نمونید. ۱۲ ما که د باره کارای دنیایی دز شمو توره موگم و شمو باور نمونید، اگه د باره کارای آسمانی نقل کنم، شمو چطور باور مونیید؟ ۱۳ هیچ کس د عالم باله نرفته بغير از کسی که از عالم باله تاه آمده، یعنی «باچه انسان» [که جای شی د عالم باله به. ۱۴] ^c ۱۴ امو رقمیکه موسی مار برونزی ره د

^a ۳:۳ «از تو» یا «از باله.» ^b ۳:۷ «از تو» یا «از باله.» ^c ۳:۱۳ امی عبارت «که جای شی د

عالم باله به» د چند نسخه های قدیمی نوشته نییه.

بیابو دَ شَخِ چِیو باله کد، اُمُو رِقَم «باچه انسان» ام باید باله شُنه، ^{۱۵} تا هر کسی که دَزُو ایمان بیره صاحبِ زندگی اَبَدی شُنه. ^{۱۶} † چُون خُدا دُنیا ره ایقَس دوست دَشت که باچه یِگانه خُو ره دَد تا هر کسی که دَزُو ایمان بیره نابُود نَشُنه، بلکه صاحبِ زندگی اَبَدی شُنه. ^{۱۷} خُدا باچه خُو ره دَ دُنیا رِی نَکد تا از مَرْدَم دُنیا بازخاست کُنه، بلکه تا دُنیا دَ سِیلِه اَزو نِجات پِیدا کُنه. ^{۱۸} کسی که دَزُو ایمان بیره، محکوم نَمُوشه؛ لیکن کسی که دَزُو ایمان نِیره، اُو امی آلی محکوم شُدِه، چراکه دَ نامِ باچه یِگانه خُدا ایمان نُورده. ^{۱۹} محکومیتِ ازی خاطر آسته که نُور دَ ای دُنیا اَمَد، مگم مَرْدَم دُنیا تریکی ره از نُور کده کَلو خوش کد، چُون کارای ازوا بَد بُود. ^{۲۰} هر کسی که کارای شیطانی مونه، اُو از نُور بَد شی مییه و نزدیکِ نُور هیچ نَمییه، تاکه اعمال و کِردارِ بَد شی بَرَملا نَشُنه. ^{۲۱} مگم آدمی که دَ راستی و نیکی عمل مونه، اُو سُونِ نُور مییه تا ظاهر شُنه که اعمالِ اَزو دَ مُطابقِ خاستِ خُدا یه.

عیسی و یحیی

^{۲۲} بعد اَزو عیسیٰ قد یارای خُو دَ سرزمینِ یهودیه رفته چند دیر قد ازوا قتی دَ اُونجی مَند و مَرْدَم ره غُسلِ تعمید دَد.

^{۲۳} یحییٰ ام دَ عینون نزدیکِ منطقه سالیَم مَرْدَم ره غُسلِ تعمید میدد، چراکه دَ اُونجی اُو کَلو بُود و مَرْدَم اَمده غُسلِ تعمید میگرفت، ^{۲۴} چُون یحییٰ تا اُو وخت بَندی نَشُد.

^{۲۵} دَمزُو غَیت بین یارای یحییٰ و یگ عالمِ یهودی دَ باره طهارت و-پاکی بحث شُد.

^{۲۶} و اونا دَ پیش یحییٰ اَمده دَرزِشی کُفت: ”اُستاد، اُمُو نفرِ که دَ اُو سُونِ دربای اَرْدن قد تُو بُود و تُو دَ باره شی شاهدی ددی، آلی اُو غُسلِ تعمید میدیه و پگِ مَرْدَم دَ بیخ اَزو موره.“ ^{۲۷} یحییٰ دَزوا کُفت: ”انسان هیچ چیز ره حاصلِ نَمیتنه، سِوای که از عالمِ باله دَزُو دده شُنه. ^{۲۸} خودون شُمو شاهدِ اَسْتِید که ما کُفتدُم: ’ما مسیح نییم، بلکه اُمُو

† ۳:۱۵ عددها ۹-۶:۲۱

کس اَسْتُمْ که خُدا مَرِه پيشلونِ مَسِيحِ رَبِيِّ كَدِه. ^{۲۹} بيري دَ داماد تعلقِ دَرِه، مگم رَفِيَقِ داماد که دَ يِگ گوشه ايسته يِه و آوازِ داماد ره ميشنوه، اُو از شِينِيدونِ آوازِ شِي غَدَرِ خوشحالِ مَوْشه. اينمِي رَقمِ ما ام خوش اَسْتُمْ و آلي خوشي مه كاملِ شُدِه. ^{۳۰} اُو بايد بَزْرگَتَرِ شُنِه دَ حالِيکه ما بايد ريزه تَرِ شُنْم.

عيسیٰ از عالمِ باله اَمَدِه

^{۳۱} کسی که از باله ميبه، از پگ کده باله يِه و کسی که از زمی آسته دَ زمی تعلقِ دَرِه و از چيزای زمی توره مَوگه. اَرِه، کسی که از عالمِ باله اَمَدِه، از تمام کده باله تَرِ آسته. ^{۳۲} اُو دَ بارِه چيزای که شِينِيدِه و ديده شاهدي مِيدِه، مگم هيچ کس شاهدي و توره شِي ره قَبُولِ نَمُونِه. ^{۳۳} کسی که شاهدي اَزُو ره قَبُولِ مُونِه، تصديقِ مَوگنه که خُدا حق-و-راست آسته. ^{۳۴} کسی ره که خُدا رَبِيِّ كَدِه، اُو توره خُدا ره مَوگه، چُونِ خُدا رُوحِ خُو ره بے اندازه دَزُو بخشِيدِه. ^{۳۵} آته، باچه خُو ره دوست دَرِه^۱ و تمام چيزا ره دَ دِستِ اَزُو دَدِه. ^{۳۶} کسی که دَ باچه ايمان بيره، اُو صاحبِ زندگي اَبَدِي مَوْشه؛ ليکن کسی که از ايد شِي نَمَوْشه، زندگي اَبَدِي ره نَمِينِگرِه، بَلَكِه دَ غَضَبِ خُدا گِرِفْتارِ مَوْشه.

توره عيسیٰ قَدِ خاتونِ سامري

م ^۱ وختي مَولا عيسیٰ فاميد که فَرِيسيا خبرِ شُدِه که اُو از يحيیٰ کده کَلو پَيَرَوِ پِيدا کده و غُسلِ تَعْمِيدِ مِيدِه، ^۲ - اگرچه عيسیٰ خود شِي غُسلِ تَعْمِيدِ نَمِيدَد، بَلَكِه يارای شِي مِيدَد - ^۳ عيسیٰ يَهُودِيه ره ايله کده پس دَ جَلِيلِيه رفت.

^۴ دَزِي سَفَرِ لَازِمِ بُوَد که از مَنْطِقِه سامِرِه تيرِ شُنِه. ^۵ اُو دَ يِگ شارِ سامِرِه دَ نامِ سوخارِ رَسِيد، دَ نَزْدِيکِ امْرُو پَتِي زمی که يَعْقُوبِ دَ باچه خُو يوسُفِ دَدِه بُوَد. ^۶ چاهِ يَعْقُوبِ ام دَ اُونجِي بُوَد و عيسیٰ که از زورِ راه رفتو مَنَدِه و زَلِه شُدُد، دَ لَبِ امْرُو چاهِ شِشْت؛

^۱ ۳:۳۵ «آته باچه خُو ره دوست دَرِه» يعني «خُدا عيسیٰ مَسِيحِ ره دوست دَرِه.»

وخت ساعتِ ششمِ روز^۷ دَمَزُو غَیْتِ یِگِ خاتُونِ سامِری اَمَد تا از چاهِ آو بِکَشه .
 عیسی دَزُو گُفت: ”کَم وَری آو دَز مه بَدی،“^۸ چُون یارای شی دَمَزُو وخت بلده نان
 خَریدو دَ شار رِفْتد. ^۹ خاتُونِ سامِری دَزُو گُفت: ”تُو که یِگِ یَهُودی اَسْتی و ما یِگِ
 خاتُونِ سامِری، چَطور شُد که از مه آو طلبِ مُونی؟“ اَمی ره گُفت از خاطرِی که یَهُودیا
 قد سامِری ها شِشت و برخواست نَمُکد. ^{۱۰} عیسی دَ جوابِ اَزُو گُفت: ”اگه تُو بَخشِش
 خُدا ره مِیَدَنَسْتی و مَوْفامِیدی که کی اَسْتِه که از تُو آو طلبِ مونه، تُو اَزُو طلبِ مَوکدی
 و اُو دَز تُو آبِ حیاتِ موبخَشید.“ ^{۱۱} خاتُو دَزُو گُفت: ”صاحب، تُو دُوله نَدَری و چاه ام
 چُفُور اَسْتِه. پس اُمُو آبِ حیاتِ ره از کُجا مُونی؟“ ^{۱۲} آیا از بابه کلون مو یعقوب که اَمی
 چاه ره دَز مو دَد و از آو امزی چاه خود شی و باچه های شی، گلّه و رَمِه شی خورد، تُو
 بَزُرگَتَر اَسْتی؟“ ^{۱۳} عیسی دَزُو گُفت: ”هر کسی که ازی چاه آو وُچی کنه، بسم تَشْنه
 موشه، ^{۱۴} مگم هر کسی که امزُو آو که ما دَز شی مِیْدُم وُچی کنه، اُو دِیگه هرگَز تَشْنه
 نَمُوشه. چُون اُمُو آو ره که ما دَزُو مِیْدُم دَ وُجود شی یِگِ چِشمِه آبِ حیاتِ جور موشه
 که تا زندگی اَبَدی بَلْبُلَاغِ مونه.“ ^{۱۵} خاتُو دَزُو گُفت: ”صاحب، دَز مه امزُو آو بَدی
 تا که دِیگه تَشْنه نَشْنُم و تمامِ راه تا اینجی پُشتِ آو نِیم.“ ^{۱۶} عیسی دَزُو گُفت: ”بورُو،
 شُوی خُو ره کُوی کده اینجی بَیر.“ ^{۱۷} خاتُو دَ جوابِ اَزُو گُفت: ”ما شُوی نَدَرُم.“
 عیسی گُفت: ”اَمی توره تُو راست اَسْتِه که گُفتی: ‘ما شُوی نَدَرُم.’“ ^{۱۸} پَنج دفعه تُو
 شُوی کدے و اُمُو مردی ره که آلی دَری اُو شُوی تُو نیبیه. ای گب تُو راسه.“ ^{۱۹} خاتُو
 دَزُو گُفت: ”صاحب، ما فِکر مَوْنُم که تُو پیغمبر اَسْتی. ^{۲۰} بابه کلونای مو دَمزی کوه
 عبادت مَوکد و شَمُو مَرْدُم مَوگید، جای که باید دَزشی عبادت شَنه دَ اورشَلیم اَسْتِه.“
^{۲۱} عیسی دَزُو گُفت: ”آی خاتُو، دَز مه باور کُو، زمانی میبیه که مَرْدُم آتِه آسمانی ره نَه
 دَ ای کوه عبادت مونه و نَه ام دَ اورشَلیم. ^{۲۲} شَمُو سامِری ها چِیزی ره عبادت مَوْنید
 که نَمِیَنَخَشید؛ مگم مو اُمُو ره عبادت مُونی که مِیَنَخَشی، چراکه نِجاتِ بَشَر دَ سِیلِه

^a ۴:۶ یعنی چاشت بود.

قَوْمِ يَهُودِ مِيبِه. ۲۳ یگ زمان مِیبِه، بَلَكِه اُو زمان اَمِیالی اَمَدِه که عِبَادَت کُنِنده های حَقِیقِی اِتِه اَسْمانی رِه دَ رُوح و رَاسِتی عِبَادَت مُونِه، چِراکه اِتِه اَسْمانی اَمُو رَقْم عِبَادَت کُنِنده ها رِه مِیخایِه. ۲۴ خُدا رُوح اَسْتِه و کَسای که اُو رِه عِبَادَت مُونِه بایِد دَ رُوح و رَاسِتی عِبَادَت کُنِه. " ۲۵ خَاثُو دَزُو کُفْت: " مَا مِیْدَنْمُ که مَسِیح^۳ مِیبِه؛ غَیْتِیکِه اُو بِیبِه، اُو مَو رِه از تَمَام چِیزَا بَا خَبَر مُونِه. " ۲۶ عِیْسَى دَزُو کُفْت: " مَا که قَد تُو تَوْرِه مُوگَم، اَمُو اَسْتَم. " b

۲۷ دَمَزُو غَیْت یارای شِی اَمَد و تَعَجُّب کَد که اُو قَد یگ خَاثُو تَوْرِه مُوگیِه، مَگَم هِیچ کَس نَکُفْت که " چِی کَار دَشْتِی؟ " یا " چِرا قَد اَزُو خَاثُو تَوْرِه مُوکُفْتِی؟ " ۲۸ پَس اَمُو خَاثُو کُوَزِه خُو رِه دَ اُونَجِی ایلِه کَد و دَ شَار رَفْتِه دَ مَرْدَم کُفْت: ۲۹ " بِیید یگ اَدَم رِه بَنگَرِید، هَر کَارِی رِه که مَا اَزِی پِیَش کَدُوم، دَز مِه کُفْت. اِیَا اُو مَسِیح نِیبِه، یَا اَسْتِه؟ " ۳۰ اَوْنَا از شَار بُر شُدِه دَ دِیْبَر عِیْسَى اَمَد.

۳۱ دَمَزُو غَیْت یارای عِیْسَى دَرُو مُوکُفْت: " اَسْتَاد، نَان نَوَشِ جَان کُو. " ۳۲ مَگَم اُو دَزُوا کُفْت: " مَا نَانِی بَلَدِه خُورِدُو دَرُم که شُمُو دَ بَارِه اَزُو خَبَر نَدَرِید. " ۳۳ پَس یارای شِی قَد یگدِیگِه خُو کُفْت: " اِیَا یِگُو کَس دَزُو نَان اُورْدِه بَشِه؟ " ۳۴ عِیْسَى دَزُوا کُفْت: " نَانِ اَزْمِه اَمِی اَسْتِه که خَاسَتِ اَمَزُو رِه که مَرِه رَیْبِی کَدِه، دَ جَای بِیْرَم و کَارای شِی رِه تَکْمِیل کُنَم. ۳۵ اِیَا شُمُو نَمُوگِید که تَا وَخْتِ دِرُو چَار مَاهِ دِیگِه مَنْدِه؟ و لِه مَا دَزِ شُمُو مُوگَم که سَر^۴ خُو رِه بَالِه کَدِه کِشْتِ هَا رِه تَوَخ کُنِید که زَرْد شُدِه و وَخْتِ دِرُو شِی اَمِی اَلِی اَسْتِه. ۳۶ کَسِی که دِرُو مُونِه مُزْد خُو رِه مِیگِیرِه و بَلَدِه زِنْدَگی اَبَدِی ثَمَر جَم مُونِه. دَمَزِی رَقْم کِشْتِ کُنِنده و دِرُوگَر هَر دُو یگ جَای خُوشحَال مَوْشِه. ۳۷ دَ اِیْنَجِی اَمُو مَثَل رَاس اَسْتِه که مُوگِه: ' یِگ نَفَر کِشْتِ مُونِه و دِیگِه کَس دِرُو. ' ۳۸ مَا شُمُو رِه

a ۴:۲۵ مَسِیح یَعْنِی «اِنتِخَاب شُدِه خُدا». b ۴:۲۶ بَلَدِه فَا مِیْدُون «مَا ... اَمُو اَسْتَم» دَ کِتَابِ خُرُوجِ

فَصَل ۳ اِیَه ۱۴ رُجُوع کُنِید. c ۴:۳۵ دَ جَای «سَر» دَ زَبُونِ یُونَانِی «چِیْمَا» نَوِشْتِه یِه.

رَبِّي كَدُم تا اُمُو كِشْت ره دَرُو كِنِيد كه شُمُو بِلدِه اَزُو زَحْمَت نَكشِيدِيد. دِیْگَرُو زَحْمَتِ اَزُو ره كَشِيد و شُمُو دَ حَاصِلِ زَحْمَتِ اَزُوا شَرِیْگ شُدِيد.

۳۹ عَدْر مَرْدُم سَامِرِي دَمَزُو شَار بِخَاطِرِ شَاهِدِي اَمَزُو خَاثُو دَ عِيسِي اِيْمَان اُورْد كه كُفْتُنْد: "هر كَارِي كه كَدُدُم، تَمَام شِي ره دَز مه كُفْت." ۴۰ پَس وَخْتِيْكه سَامِرِي هَا دَ دِیْر عِيسِي اَمْد، اُونَا اُو ره شَلَه شُد كه قَد اَزُوا بَمَنَه و عِيسِي دُو رُوز قَد اَزُوا مَنْد ۴۱ و عَدْر مَرْدُم دِیْگَه از خَاطِرِ كَلَامِ خُود شِي، دَزُو اِيْمَان اُورْد. ۴۲ اُونَا دَمَزُو خَاثُو كُفْت: "از اَلِي، دِیْگَه از خَاطِرِ گِپَايِ اَز تُو نَبِيْه كه مَو دَزُو اِيْمَان دَرِي، بَلَكِه خُودُون مَو شَنِيدِے و اَلِي مَوْفَا مِي كه اَيْنَمِي اَدَم وَاقَعَا نِجَات دِهْنِدِه دُنْيَا اَسْتَه."

۴۳ بَعْد اَمَزُو دُو رُوز، عِيسِي اَزُونَجِي سُونِ جَلِيلِيه رَفْت، ۴۴ چُون خُود شِي كُفْتُنْد: "بِیْغَمْبِر دَ مَنْطِقَه خُود خُو قَدْر نَدْرَه." ۴۵ مِگَم وَخْتِيْكه اُو دَ جَلِيلِيه رَسِيد، مَرْدُم جَلِيلِيه عَدْر اُو ره خُوشَاْمَد و پِیْشَاْمَد كَد، چُون تَمَامِ كَارَايِ ره كه دَ اُورْشَلِيم دَ رُوزِ عِيد كَدُد، اُونَا دِيدُد، چَرَاكه اُونَا اَم دَ وَخْتِ عِيد دَ اُونَجِي رَفْتُنْد.

۴۶ پَس عِيسِي بَسْم دَ قَانَايِ جَلِيلِيه اَمْد، دَمَزُو جَايِ كه اُو ره دَ شَرَابِ اَنْگُور تَبْدِيل كَدُد.

دَمَزُو عَيْتِ دَ كَفْرِنَاخُوم بَاچَه يِگ كَارْمَنْدِ حُكُومَتِ سَخْتِ نَاجُور بُود. ۴۷ وَخْتِي اُمُو كَارْمَنْدِ شَنِيد كه عِيسِي از يَهُودِيه دَ جَلِيلِيه اَمْدَه، اُو پِیْش شِي رَفْت و خَاھِش كَد كه اَمْدَه بَاچَه شِي ره كه دَ حَالِ مَرْدُودِيه، شَفَا پَدِيه. ۴۸ عِيسِي دَزُو كُفْت: "تا شُمُو مُعْجَزَه هَا و چِيزَايِ عَجِيبِ نَنْگَرِيد، اِيْمَان نَمِيرِيد." ۴۹ كَارْمَنْدِ حُكُومَتِ دَزُو كُفْت: "صَاْحِب، پِیْش اَزِي كه بَاچَه مَه بُمْرَه بِيه كه بُورِي." ۵۰ عِيسِي دَزُو كُفْت: "بُورُو، بَاچَه تُو زِنْدَه مُمُومَنَه." اُمُو اَدَم دَ كَلَامِ عِيسِي اِعْتَبَار كَد و سُونِ خَاْنَه خُو رَبِّي شُد. ۵۱ دَ حَالِيْكه سُونِ خَاْنَه خُو مَورَفْت، غَلَاْمَايِ شِي دَ دَمِ رَاھِ اَزُو اَمْد و كُفْت: "بَاچَه تُو زِنْدَه يَه." ۵۲ كَارْمَنْدِ

۴:۴۴ اِمْكَانِ دَرَه كه مَقْصَدِ عِيسِي دَ بَارَه «مَلِكِ خُود خُو» مَنْطِقَه يَهُودِيه بَشَه، چُون اُو دَ شَارِ بَيْتِ اَللِّحَمِ يَهُودِيه تَوْلُد شُدُد. اِمْچَنَانِ دَ لُوقَا فِصْلِ ۲ رُجُوعِ كُنِيد.

حُکومت ازوا پُرسان کد: ”چی غَیت و دَ کُدم ساعت باچه خُوب شُد؟“ اُونَا دَزُو کُفت: ”دِیروز ساعتِ یگ بَجَه بعد از چاشت تُو اُو ره ایله کد.“^{۵۳} اوخته آتِه باچه پَی بُرد که دَمزُو ساعت عیسیٰ کُفتُند: ”باچه تُو زنده مومنه.“ پس خودِ امزُو آدم و پِگِ خانوار شی ایمان اُورد.^{۵۴} و اِی مُعجزه دَوَمِ عیسیٰ بعد از اَمَدون شی از یهُودیه دَ جلیلیه بُود.

عیسیٰ یگ آدمِ شَل ره دَ روزِ عیدِ شفا میدیه

^۱ بعد از ی چیزا یگ عیدِ یهُودیا اَمَد و عیسیٰ دَ اورُشلیم رفت.

۵

^۲ دَ اورُشلیم نزدیکِ درگه گوسپندو یگ حوض بُود که دَ زبونِ عبرانی اُو ره «بیتِ حِسدا»^{۵۳} مَوگُفت. دَ گَرِدِ امزُو حَوضِ پَنج بَرَنده بُود.^۳ دَمزُو بَرَنده ها غَدَرِ آدمایِ ناجور، کور، لَنگ و فَلَجِ خاو مَوکد [و معطلِ شور خوردونِ آو حَوضِ میبِشِشت،^۴ چُون دَ وختایِ مُعینِ یگ ملایکه خُداوند تاه میمَد و اُو ره شور میدَد. هر نفری که بعد از شور خوردونِ آو اَوَّل دَ مَنِه حَوضِ مورفت، از هر ناجوری که دَشت شفا پیدا مَوکد.]^۵ دَ اُونجی یگ آدم مَوجُود بُود که سی و هشت سال موشُد مریض بُود.^۶ وختی عیسیٰ اُو ره دید که دَ اُونجی خاو آسته و پَی بُرد که از غَدَرِ دیرِ ناجور آسته، دَزُو کُفت: ”میخاهی که جور شُنی؟“^۷ آدمِ ناجور دَ جوابِ شی کُفت: ”صاحب، کسی ره ندرُم که دَ وختِ شور خوردونِ آو مَره دَ مَنِه حَوضِ بِنَدزه؛ امی که ما حَرَکت مومُم، یگو کسِ دیگه از مه پیش دَ مَنِه آو میرسه.“^۸ عیسیٰ دَزُو کُفت: ”باله شو، جاگِه خُو ره جَم کُو و بورو.“^۹ امو آدم فوراً جور شُد و جاگِه خُو ره جَم کده رَبی شُد.

امو روز، روزِ آرام^{۱۰} بُود. پس یهُودیا دَمزُو آدم که جور شُد کُفت: ”امروز، روزِ آرام آسته و دَمزی روزِ بلده تُو روا نییه که بستره خُو ره گِرِفته ببری!“^{۱۱} مگم اُو دَ جوابِ ازوا کُفت: ”امو کس که مَره شفا دَد، دَز مه کُفت، بستره خُو ره جَم کده

^{۵۲:۲} «بیتِ حِسدا» یعنی «خانهِ رحمت». ^{۵:۴} بعضی نُسَخه ها مَنِنِ داخِلِ قَوسِ ره دَ اَصَلِ مَتِنِ

شامِلِ نَمُوکَنه. ^{۵:۹} یعنی «روزِ شَمبِه».

بورو. " ۱۲ اونا از شی پُرسان کد: "کی آسته امو نفر که دَز تُو کُفته، 'بِستَرِه خُو ره جَم کده بورو؟" ۱۳ مگم او آدم که شفا پیدا کدد، نَمیدَنست که او کی بود، چُون د اُونجی مُردُم غَدَر بُوَد و عیسی دَ بَینِ ازوا گم شُدَد. ۱۴ بعد ازو عیسی اُو ره دَ خانِه خُدا پیدا کد و دزشی گُفت: "اینه، تُو جور شُدے؛ دِبِگه گُناه نَکُو تاکه گِرِفَتارِ چِیزِ بَدتر ازی نَشنی." ۱۵ اوخته امو آدم رفته دَ یهودیا خبر دده گُفت: "کسی که مَره شفا دد، عیسی یه." ۱۶ امزی خاطر کتله کلونای یهودی عیسی ره آزار-و-اَذیت مُوکد، چراکه امی چیزا ره او دَ روزِ آرام انجام میدد.

۱۷ مگم عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "رقمیکه آته^a مه تا هنوز کار مُونه، ما ام کار مُوم." ۱۸ دَمزی دَلیلِ یهودیا کَلوتر دَ قَصَدِ کُشتونِ ازو بُر شُد، چراکه او نَه تنها روزِ آرام ره نادیده میگریفت، بلکه خُدا ره ام آته خُو مُوگُفت و امی رقم خود خُو ره برابرِ خُدا جور مُوکد.

مقام و اختیاراتِ عیسی مسیح

۱۹ پس عیسی دَ جوابِ یهودیا گُفت: "ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، باچه از پیشِ خود خُو هیچ کار نَمیتنه، بلکه امو کارا ره مُونه که از آته خُو مینگره. هر کاری که آته مُوکنه، باچه ام رقمِ ازو وَری مُونه. ۲۰ چُون آته باچه خُو ره دوست دَره و هر کاری که مُونه دَ باچه خُو نشو میدیه و ازی کده کارای بَزُرکتر ام دَزو نشو میدیه تاکه شُمو خِیرو بُمَید. ۲۱ چُون امو رقمیکه آته آسمانی مُرده ها ره از قبر باله کده زنده مُونه، باچه شی ام امو رقم دَ هر کسی که دِل شی شُنه، زندگی میدیه. ۲۲ امچنان، آته آسمانی هیچ کس ره قضاوت نُمونه، بلکه اختیارِ قضاوت کدو ره دَ دِستِ باچه خُو دده، ۲۳ تا پگ

^a ۱۷:۵ مقصدِ عیسی مسیح از «آته» دَ اینجی «خُدا» آسته. هر وختی که عیسی مسیح دَ باره «آته خُو» گپ میزنه، مقصد شی خُدا آسته.

مردم باچه ره احترام کنه، امو رقم که اونا د آته آسمانی احترام مونه. کسی که د باچه
بے احترامی کنه، او د آته که او ره ربی کده، ام بے احترامی مونه.

۲۴ ما حقیقت ره دز شمو موگم: کسی که د کلام ازمه گوش بدیه و د امزو که مره ربی
کده ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. او ملامت-و-محکوم نموشه، بلکه از
مرگ نجات پیدا کده د زندگی ابدی میرسه. ۲۵ ما دز شمو راست موگم: یگ زمان
مییه، بلکه او زمان امی آلی رسیده که مرده ها آواز باچه خدا ره میشنوه و اونا ی که
قبول کنه، زنده موشه. ۲۶ چون امو رقمیکه آته آسمانی سرچشمه زندگی یه، امو رقم او
د باچه خو ام قدرت دده تا سرچشمه زندگی بشه ۲۷ و دزو اختیار دده که قضاوت کنه،
چراکه او «باچه انسان» آسته. ۲۸ دزی تورا تعجب نکنید؛ زمانی مییه که پگ مرده
ها د قبرستو آواز «باچه انسان» ره میشنوه ۲۹ و از قبر بر موشه: اونا ی که نیکوکار
بوده بلده زندگی ابدی برخواست مونه و آدمای بدکار برخواست مونه تاکه د جزای خدا
گرفتار شنه.

۳۰ ما از پیش خود خو هیچ کار نمی تئم، بلکه امو رقمیکه میشنوم، امو رقم قضاوت
مونم و قضاوت مه عادلانه آسته، چراکه ما د فکر رضایت خود خو نییم، بلکه د فکر
رضایت امزو آستم که مره ربی کده.

۳۱ اگه ما د باره خود خو شاهدی بدم، شاهدی مه راست نییه. ۳۲ لیکن یگو کس
دیگه آسته که د باره ازمه شاهدی میدیه، و ما میدنم شاهدی که او د باره ازمه میدیه،
راس آسته. ۳۳ شمو نفرا ره د پیش یحیی ربی کدید و او د باره حقیقت شاهدی دد.
۳۴ ایطور نییه که ما د شاهدی یگو انسان ضرورت دزم؛ بلکه ای توره ره بلده ازی
موگیم تاکه شمو نجات پیدا کنید. ۳۵ یحیی رقم یگ چراغ آلی بود که موسوخت و
روشنی میدد و شمو خاستید که چند وخت ره د نور ازو خوش تیر کنید.

۵:۲۷ د باره «باچه انسان» د کتاب دانیال د فصل ۷، آیه های ۱۳ و ۱۴ رجوع کنید.

۳۶ مگم شاهدی که ما میدم از شاهدی یحیی کده بزرگتر آسته، چون کارای ره که آته آسمانی د گردون مه ایشته تا تکمیل کئم، امو کارا ره که انجام میدیم خودون شی د باره مه شاهدی میدیه که مره آته آسمانی ری کده. ۳۷ و آته آسمانی که مره ری کده، خود شی د باره ازمه شاهدی دده. شمو هرگز نه آواز شی ره شنیدید و نه شکل شی ره دیدید ۳۸ و نه ام کلام ازو د دل شمو جای میگیره، چون امو کس ره که آته آسمانی ری کده شمو دزشی ایمان نمیرید. ۳۹ شمو نوشته های مقدس ره خوب مطالعه مونیید، چون فکر مونیید که د وسیله ازوا شمو میتنید زندگی ابدی پیدا کنیید، د حالیکه امو نوشته ها د باره ازمه شاهدی میدیه. ۴۰ باوجود ازی ام شمو نمیخواهید که پیش ازمه پیید تا زندگی ابدی ره پییدا کنیید.

۴۱ ما د فکر پییدا کدون عزت-و-احترام از مردم نییم. ۴۲ علاوه ازی، ما شمو ره مینخشم و میدئم که محبت خدا د دل شمو نییه. ۴۳ ما که د نام آته خو آمدیم، شمو مره قبول نمونیید؛ لیکن اگه یگو آدم دیگه د نام خود خو بییه، شمو او ره قبول مونیید. ۴۴ چطور شمو میتنید که ایمان بیرید د حالیکه از یگدیگه خو عزت-و-احترام میخاهید، ولی د طلب عزت-و-احترامی که از خدای یکتا مییه نیستید.

۴۵ فکر نکنید که ما شمو ره پیش آته آسمانی ملامت مونم؛ ملامت کونده شمو موسی یه، کسی که شمو امید خو ره دزو بسته کدید. ۴۶ اگه شمو د موسی ایمان میدشتید، دز مه ام ایمان میوردید، چراکه او د باره ازمه نوشته کده. ۴۷ لیکن اگه شمو د نوشته های ازو باور ندشته بشیید، د تورای ازمه چطور باور مونیید؟

نان بلده پنج هزار نفر

۱ بعد ازو عیسی د او طرف دریای جلیلیه یعنی دریای تبرییه رفت. ۲ غدر مردم از پشت شی مورفت، چون معجزه های ره که او د حق ناجورا موکد، اونا میدید.

۳ دَمْرُو غَيْتِ عَيْسَىٰ ذَ بِلَه كوه رفت و قد یارای خُو دَ اُونجی شِشت. ۴ عیدِ پَصَح که عیدِ یهودیا آسته، نزدیک بُود.

۵ پس عیسیٰ سر خُو ره باله کد و دید که جمعیتِ کِنه مردُم سُون شی مییه. اوخته اُو دَ فیلیپس گُفت: «نان از کُجا بخری تا ای مردُم بخوره؟» ۶ مگم ای ره فقط بلده امتحان دَزُو گُفت، چراکه خود شی موفامید که چیز کار کنه. ۷ فیلیپس دَ جواب شی گُفت: «دُو صد دینار نان امی نفره ره بس نموکنه و بلده هر کدم شی یگ لغمه ام نمیرهسه.» ۸ یکی از یارای عیسیٰ، اندریاس برارِ شمعون-پترُس دَز شی گُفت: ۹ «یگ باچه دَ اینجی آسته که پنج دانه نانِ جو و دُو ماهی دَره؛ مگم اُو دَ ایقس نفر چی موشه؟» ۱۰ عیسیٰ گُفت: «مردُم ره تاه بشنید.» دَمْرُو جای غدرِ علف بُود و امو کسای که دَ اُونجی شِشت، تقریباً پنج هزار مرد بُود. ۱۱ پس عیسیٰ امو نان ها ره گرفته شکرگزاری کد و بلده مردمی که شِشتند، هر قدر که اونا خاست بخش کد. و ماهی ره ام امو رقم کد. ۱۲ وختیکه اونا سیر شد، اُو دَ یارای خُو گُفت: «ثوئه-و-پرچه باقی منده ره جم کنید تا که هیچ چیز ضایع نشنه.» ۱۳ اوخته اونا دوازده سبَد ره از ثوئه-و-پرچه باقی منده امزو پنج نانِ جو جم کده پُر کد. ۱۴ وختی مردُم معجزه ره که عیسیٰ انجام دَد دید، اونا گُفت: «واقعاً ای امو پیغمبر آسته که باید دَ دنیا بییه.» ۱۵ وختی عیسیٰ فامید که اونا قصد دَره اُو ره دَ زور بُرده پادشاه تعیین کنه، اُو بسم خود ره خطا دَد و تنهای خُو دَ کوه رفت.

۱۶ غیتیکه بیگاه شد، یارای شی سرشیو طرفِ دریا رفت. ۱۷ اونا دَ کِشتی سوار شُدِه دَ اُو لبِ دریا سُون کفرناحوم ریی شد. هوا تریک شُد و عیسیٰ هنوز ام دَ پیش ازوا نَمَدَد. ۱۸ اُو دریا از خاطرِ بادِ تند دَ لپه خوردو شروع کد. ۱۹ وختی یارا تقریباً یگ ساعت^۳ دَ کِشتی پیش رفتند، اونا عیسیٰ ره هوش کد که دَ بله آو راه موره و طرف

^۳ ۱۹:۶ دَ جای «تقریباً یگ ساعت» دَ زبون یونانی «۲۵ یا ۳۰ دوره استدیْم» نوشته یه که دوره هر استدیْم یگ صد و نودودو متر آسته و تقریباً پنج یا شش کیلومتر موشه.

کِشْتی نَزْدِیکِ مُوشِه و اُونَا ترس خورد. ۲۰ مگم اُو دَزُوا کُفْت: "ما اَسْتُم، نَتْرَسِید." ۲۱ وختی اُونَا میخاست که اُو ره دَ مَنِه کِشْتی بیره، دَمَزُو عَیْت کِشْتی دَ جایی که اُونَا رَی بُود، رَسِید.

۲۲ روز دِیگِه شی مرُدْمی که دَ اُو سُونِ دریا ایسته بُود، دِید که دَ اُونجی تنها یگ کِشْتی اَسْتِه و عِیسیٰ قَد یارای خُو دَمَزُو کِشْتی نَرَفْتُد، بَلکِه یارای شی تنها حرکت کُدد. ۲۳ لیکِن دِیگِه کِشْتی ها از تَبیریه دَ نَزْدِیکِ اَمَزُو جای که مَولا نان ها ره بَرکت دُدد و مرُدْم خورُدد، رَسِید. ۲۴ وختی مرُدْم دِید که نَه عِیسیٰ دَ اُونجی اَسْتِه و نَه یارای شی، اُونَا دَ مَنِه کِشْتی های خُو سوار شُدِه دَ کَفَرناخوم دَ طَلَبِ عِیسیٰ رَفْت. ۲۵ وختیکِه اُو ره دَ اُو سُونِ دریا پَیدا کد، اُونَا دَزُو کُفْت: "اَسْتاد، دَ اینجی چی وخت اَمَدی؟"

۲۶ عِیسیٰ دَ جَوَابِ اَزُوا کُفْت: "ما حَقِیقَت ره دَز شُمُو مُوگُم: شُمُو مَرِه مُو پالید، لیکِن نَه بخاطرِ ازی که مُعجزه ها دِیدید، بَلکِه بخاطرِ نان های که خوریدید و سیر شُدید. ۲۷ بَلدِه خوراکِی که از بَینِ موره زَحمت نَکَشید، بَلکِه بَلدِه خوراکِی زَحمت بَکَشید که تا زَندگی اَبَدی باقی مُومنه، و اَمُو زَندگی اَبَدی ره «باچِه اِنسان» دَز شُمُو مُوبخشه؛ چُون اَته مَو خُدا، مَهرِ تَأییدِ خُو ره دَ بَلِه اَزُو زَدِه. " ۲۸ پَس اُونَا دَز شی کُفْت: "مو باید چی کار کُنی تا کارای ره که خُدا میخایه اَنجام بَدی؟" ۲۹ عِیسیٰ دَ جَوَابِ اَزُوا کُفْت: "کار و رضای خُدا اینی اَسْتِه که شُمُو دَمَزُو کس که خُدا رَی کده، ایمان بَیرید."

۳۰ اوخته اُونَا دَزُو کُفْت: "پَس تُو چی مُعجزه مُونی که مو اُو ره دِیده دَز تُو ایمان بیری؟ تُو چیز کار بَلدِه مو اَنجام مِیدی؟" ۳۱ بابِه کَلونای مو دَ بیابو «مَن» ره خورد، اَمُو رَقم که نَوشته شُدِه، اُو از اَسْمو دَزُوا نان دَد تاکِه بُخوره. " ۳۲ اوخته عِیسیٰ دَزُوا کُفْت: "ما حَقِیقَت ره دَز شُمُو مُوگُم، اُو مُوسیٰ نَبُود که از اَسْمو دَز شُمُو نان دَد، بَلکِه اَته مه اَسْتِه که نانِ حَقِیقِی ره از عَالَمِ باله دَز شُمُو مِیدیه. ۳۳ چُون نانِ خُدا امی اَسْتِه که از عَالَمِ باله نازلِ مُوشِه و دَ دُنیا زَندگی مِیدیه. " ۳۴ اُونَا دَزُو کُفْت: "مَولا، ازی

نان همیشه دز مو بدی. ” ۳۵ عیسیٰ دزوا گفت: ” ما نانِ زندگی آستُم؛ هر کسی که دِ
 ډیر ازمه بییه هرگز گُشنه نُموشه و هر کسی که دز مه ایمان بیره هرگز تُشنه نُموشه.
 ۳۶ مگم امو رقم که دز شمو گُفتم، اگرچه شمو مره دیدید، ولے ایمان نَمیرید. ۳۷ کسای
 ره که آته آسمانی دز مه میدیه، اونا طرفِ ازمه مییه و کسای که طرفِ ازمه مییه، ما
 هرگز اونا ره رد نُموئُم. ۳۸ ما از عالمِ باله نازل شُدُم، لیکن نه بلده ازی که خاست-و-اراده
 خود ره دِ جای بیرُم، بلکه خاست-و-اراده امزو ره که مره ربی کده. ۳۹ و خاست-و-اراده
 امزو که مره ربی کده اینی آسته که تمام کسای ره که او دز مه دده، ما باید هیچ کدُم
 ازوا ره گم نکنُم، بلکه دِ روزِ آخرت اونا ره زنده کنُم. ۴۰ چون اراده آته مه امی آسته
 که هر کسی که سونِ باچه توخ کنه و دزشی ایمان بیره، او صاحبِ زندگی ابدی شنه،
 و ما او ره دِ روزِ آخرت زنده مَوئُم. ”

۴۱ اوخته یهودیا مِه خُو دِ باره ازو زُنگ زُنگ کد، چُون او گُفتُد: ” ما نانی آستُم که
 از عالمِ باله نازل شُدِه. ” ۴۲ و اونا گُفت: ” آیا امی عیسیٰ باچه یوسف نییه که مو آته
 و آبه شی ره مینخشی؟ آلی او چطور موگه که ما از عالمِ باله آمدیم؟ ” ۴۳ عیسیٰ
 دِ جوابِ ازوا گُفت: ” قد یگدیگه خُو زُنگ زُنگ نکنید. ۴۴ هیچ کس دِ ډیر ازمه آمده
 نَمیننه، سیوای که آته آسمانی که مره ربی کده، او ره سون مه کش کنه و ما او ره دِ
 روزِ آخرت زنده مَوئُم. ۴۵ دِ کتابای انبیا نوشته یه که
 اونا پگ شی دِ وسیله خُدا تعلیم دده موشه. ”

پس هر کسی که از آته آسمانی میشنوه و یاد میگیره سون ازمه مییه. ۴۶ هیچ کس آته
 آسمانی ره ندیده، بَغیر از کسی که از طرفِ خُدا آسته؛ او آته ره دیده. ۴۷ ما حقیقت ره
 دز شمو موگم: هر کسی که دز مه ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. ۴۸ ما نانِ
 زندگی آستُم. ۴۹ بابِه کلونای شمو «مَن» ره دِ بیابو خورد، ولے مُرد. ۵۰ لیکن نانی که
 دِ اینجی آسته از عالمِ باله نازل شُدِه و هر کسی که ازی بخوره نَمومره. ۵۱ ما امو نان

زنده آستُم که از عالمِ باله نازل شد؛ هر کسی که ازی نان بخوره همیشه زنده مومنه و نانی ره که ما بلده زندگی مردُم دنیا میدُم، جسم مه آسته.

۵۲ پس یهودیا قد یگدیگه خُو جنجال ره شروع کده گفت: ”چی رقم ای آدم میتنه که جسم خُو ره دَز مو بدیه تا مو بخوری؟“ ۵۳ مگم عیسی دَزوا گفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمُو مومگم، تا وختیکه شُمُو از جسم «باچه انسان» نخورید و از خُون شی وچی نکنید د وجود خُو زندگی ندرید. ۵۴ هر کسی که جسم مره موخوره و خُون مره وچی مونه، او زندگی ابدی دَره و ما او ره د روزِ آخرت زنده مومم، ۵۵ چراکه جسم مه نان حقیقی و خُون مه وچی کدنی حقیقی آسته. ۵۶ هر کسی که جسم مره موخوره و خُون مره وچی مونه، او دَز مه مومنه و ما دَزو. ۵۷ امو رقم که آته زنده^b مره ریی کده و ما د وسیله آته زنده آستُم، دَمزی رقم هر کسی که جسم مره بخوره او ام د وسیله ازمه زنده مومنه. ۵۸ اینمی نانی آسته که از عالمِ باله نازل شد و رقم نانی نییه که بابه کلونای شُمُو خورد، و لے مُرد. هر کسی که ای نان ره بخوره، او همیشه زنده مومنه.“

۵۹ ای چیزا ره عیسی د کفرناحوم وختیکه د عبادت‌خانه تعلیم میدد، گفت.

۶۰ پس غدرِ پیروای شی وختی ای توره ره شنید، گفت: ”ای گب کلو سخت آسته؛ کی میتنه که ای ره گوش کنه؟“ ۶۱ مگم وختی عیسی احساس کد که پیروای شی د باره ازی توره زنگ زنگ مونه، او دَزوا گفت: ”آیا ای توره باعث رنجش شُمُو شده؟“ ۶۲ پس اگه «باچه انسان» ره بنگرید که د جای سابقه خُو باله موره، چی مونیید؟ ۶۳ روح آسته که زندگی میدیه، جسم کدَم فایده ندره. تورای که ما قد شُمُو گفتیم روح و زندگی یه. ۶۴ مگم بعضی از شُمُو آسته که ایمان نمیره. ”چون عیسی از اول میدنست که کدَم کسا ایمان نمیره و کی او ره د گیر میدیه. ۶۵ اوخته او گفت: ”امزی

^a ۵۳:۶ بلده معنای امزی آیه د متی ۲۹-۲۶:۲۶ و یا لوقا ۲۰-۱۷:۲۲ رُجوع کنید. ^b ۵۷:۶ «آته

خاطر ما دَز شُمُو گُفتُم که هیچ کس دَ دِیرِ ازمه اَمده نَمیتنه سِوای که آتِه آسمانی اُمُو توانایی ره دَزُو بَدیه.

۶۶ بعد اَزُو عَدَر پِیرِوای شی پس دَور خورد و دِیگه از دُمبالِ اَزُو نَرفت. ۶۷ اوخته عیسی دَمزُو دوازده یار گُفت: "نه که شُمُو ام میخاهید بورید، یا نَمورید؟" ۶۸ شَمعون پَتْرُس دَ جواب شی گُفت: "یا مولا، مو پیشِ کی بوری؟ تنها تُو توره های زندگی اَبَدی دَری، ۶۹ و مو ایمان اُوردی و شِخْتِه که تُو اُمُو مُقَدَّسِ خُدا اَسْتی." ۷۰ عیسی دَ جوابِ اَزُو گُفت: "آیا ما شُمُو دوازده نفر ره اِنْتِخاب نَکدیم؟ دَ حالیکه یکی از شُمُو شَبِطو اَسْتِه." ۷۱ ای ره دَ باره یهودا باچه شَمعون اِسْخَرِیو طی گُفت، چُون اُو یکی اَمزُو دوازده یارا و کسی بُوَد که عیسی ره دَ آینده دَ گِیر مِیْدَد.

عیسی و برارون شی

۱ بعد ازی چیزا عیسی دَ جلیلیه گشت-و-گُذار مُوکد و نَمیخاست که دَ مُلکِ یهودیّه سَفَر کنه، چراکه یهودیا دَ قَصِدِ کُشتون شی بُوَد.

۲ امی که عیدِ یهودیا، یعنی عیدِ چِپری ها نزدیک شُد، ۳ برارای عیسی دَ زشی گُفت: "اینجی ره ایله کُو و دَ یهودیّه بورُو تا پِیرِوای تُو کارای ره که تُو مونی بِنِگره، ۴ چُون هر کسی که بَخایه معلوم شُنه، اُو تاشکی کار نَمونه. اگه امی کارا ره مونی، خود ره دَ دُنیا معلوم کُو." ۵ حتی برارای شی ام دَ زشی ایمان نُوَرُدَد. ۶ پس عیسی دَ زوا گُفت: "وختِ ازمه تا آلی ره نَمده؛ مگم بَلَدِه شُمُو هر وخت مَناسِب اَسْتِه. ۷ دُنیا از شُمُو نَفَرَت نَمونه، مگم از مه نَفَرَت مونه، چراکه ما دَ باره اَزُو شَاهِدی مِیْدُم که کارای شی بَد اَسْتِه. ۸ شُمُو دَمزی عید بورید؛ ما آلی نَمورُم، چراکه وختِ ازمه تا آلی ره پُوره نَشده." ۹ امی چیزا ره دَ زوا گُفته دَ جلیلیه مَند.

عیسیٰ د اورشلیم

۱۰ لیکن بعد ازی که برارون شی بلده عید د اورشلیم رفت، او ام رفت، مگم نه برملا، بلکه تاشکی. ۱۱ یهودیا د روزای عید او ره موبالید و موگفت: ”او د کجا بشه؟“ ۱۲ د مینکل مردم د باره ازو کلو شک شکک بود؛ بعضی ها موگفت: ”او یگ آدم خوب آسته.“ مگم دیگرون شی موگفت: ”نه، او مردم ره گمراه مونه.“ ۱۳ مگم از ترس یهودیا هیچ کس د باره ازو برملا توره نموگفت.

۱۴ نیم عید تیر شدد که عیسیٰ د خانه خدا رفته تعلیم خو ره شروع کد. ۱۵ اوخته یهودیا خیرو منده گُفت: ”ای آدم چطور نوشته های مقدس ره موفامه، د حالیکه هرگز تعلیم نیافته؟“ ۱۶ عیسیٰ د جواب ازوا گُفت: ”تعلیمی که ما میدیم از مه نییه، بلکه امزو آسته که مَره ریی کده. ۱۷ اگه کسی بخایه خاست-و-اراده ازو ره د جای بیره، اوخته او د باره تعلیم ازمه موفامه که از طرف خدا آسته یا ما از پیش خود خو نقل مونم. ۱۸ کسی که از خود خو نقل مونه، او بزرگی خود خو ره میخایه، مگم کسی که بزرگی ریی کینده خو ره طلب مونه، او آدم راست آسته و دزو ناراستی-و-بدی وجود ندره.

۱۹ آیا موسیٰ شریعت ره دز شمو نده؟ مگم هیچ کدم شمو شریعت ره د جای نمیرید. پس چرا د پشت یگ فرصت میگردید تا مَره بکشید؟“ ۲۰ مردم د جواب شی گُفت: ”تو جندی شدی؛ کی میخایه تو ره بکُشه؟“ ۲۱ عیسیٰ د جواب ازوا گُفت: ”ما یگ معجزه کدم^a و پگ شمو خیرو مندید. ۲۲ د حالیکه موسیٰ حکم ختنه ره دز شمو دد -- البته او نه از موسیٰ، بلکه از بابله کلونا منده -- و شمو یگ آدم ره د روز آرام ختنه مونیید، ۲۳ پس اگه یگ آدم د روز آرام ختنه موشه تاکه شریعت میده نشنه، چرا

^a ۷:۲۱ ازی که عیسیٰ د روز آرام، یعنی د روز شمبه معجزه کدد، بلده پگ ازوا عجیب معلوم شدد،

چون نظر د شریعت موسیٰ د روز آرام هیچ کس حق هیچ کار ره ندشت.

شُمو بخاطری که ما تمامِ جِسْمِ یگ آدم ره دَ روزِ آرام شفا دَدیم دَ بِلِه مه قار اَسْتِید؟
 ۲۴ قضاوتِ ظاهری نَکنید، بلکه صادقانه قضاوت کنید!

۲۵ بعضی مردُم اورشَلیم گُفت: ”آیا ای اُمُو آدم نییه که اونا میخایه او ره بُکشه؟
 ۲۶ اینه، ای خُو برَملا توره مُوگیه و اونا او ره هیچ چیز نُمُوگه. نه که کُنه کلونا واقعاً
 میدنه که ای اُمُو مسیح اَسته، یا نَمیدنه؟ ۲۷ ولے مو میدنی که او از کُجا یه. دَ عین
 حال وختیکه مسیح ظُهور مُونه هیچ کس پی نَموفته که او از کُجا اَمده.“ ۲۸ اوخته
 عیسی که دَ خانه خُدا دَرُو تعلیم میدد دَ آواز بلند اعلان کده گُفت: ”شُمو مره مینخشید
 و ام خیر درید که از کُجا اَستم. ما از پیش خود خُو نمدیم، لیکن اُمُو که مره ری کده
 حق اَسته و شُمو او ره نَمینخشید. ۲۹ ما او ره مینخشتم، چراکه ما از طرفِ اَزُو امدیم
 و او مره ری کده.“ ۳۰ بخاطرِ امزی توره ها اونا میخاست او ره دستگیر کنه، مگم
 هیچ کس دَ بِلِه اَزُو دست نندخت، چراکه هنوز وخت شی نرسیدد.

کوشش بلده گرفتار کدون عیسی!

۳۱ دَ عین حال از مینکلِ مردُم غدر کسا دَرُو ایمان اُورد و گُفت: ”وختیکه مسیح
 ظُهور مُونه، آیا او ازی آدم کده کلوتر مُعجزه مُونه؟“ ۳۲ فریسیا اُمُو چیزای ره که مردُم
 دَ باره عیسی شُک شُک کده مُوگفت شنید و پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا چند
 پیره دار ره ری کد تاکه او ره دستگیر کنه. ۳۳ اوخته عیسی گُفت: ”بلده یگ مُدتِ
 دیگه قد شُمو اَستم و بعد اَزُو دَ دیر امزُو مورُم که مره ری کده. ۳۴ دَ اُو غیت شُمو مره
 مُوپالید، مگم پیدا نَمیتنید و دَ جایی که ما اَستم، شُمو اَمده نَمیتنید.“ ۳۵ پس یهودیا
 قد یگدیگه خُو گُفت: ”ای آدم دَ کُجا ری یه که مو او ره پیدا نَمیتنی؟ نه که میخایه
 دَ پیش یهودیای بوره که دَ مینکلِ یونانیا تیت پَرَک اَسته تا دَ یونانیا تعلیم بدیه، یا
 نَموره؟ ۳۶ خَی او چی مقصد دَره که مُوگیه: ‘شُمو مره مُوپالید، ولے پیدا نَمیتنید’ و
 ام مُوگیه، ‘دَ جایی که ما اَستم شُمو اَمده نَمیتنید؟’“

۳۷ دَ رُوزِ آخِرِ عِيدِ، یعنی دَ رُوزِ بُزرگِ، عیسیٰ ایسته شد و اعلان کده گُفت: "کسی که تُشنه یِه، بیل که دَ دِیرِ ازمه بییه و وُچی کُنه. ۳۸ کسی که دَ ز مه ایمان بیره، امو رقم که نوشته های مُقَدَّسِ مُوگیه، از دَرُونِ اَرُو جوی های آبِ حیاتِ جاری مُوشه. " ۳۹ ای ره دَ باره روحِ اَلْقُدُسِ گُفت، چُون هر کسی که دَ زُو ایمان بیره روحِ اَلْقُدُسِ دَ ز شی دَده مُوشه. ولے روحِ اَلْقُدُسِ تا هنوز عطا نَشُدَد، چراکه عیسیٰ تا اُو غَیتِ دَ بُزرگی-و-جلالِ خُو نَرَسیدُد.

۴۰ بعضی کسا از مینکلِ مَرْدُمِ وختیکه امی تورا ره شِنید، گُفت: "دَ راستی، ای آدمِ اَمُو پیغمبرِ آسته. " ۴۱ بعضی مَرْدُمِ دیگه گُفت: "ای آدمِ اَمُو مسیحِ آسته. " و یگِ تعدادِ دیگه گُفت: "مسیحِ خُو از جلیلیه نَمییه، یا مییه؟ ۴۲ آیا نوشته های مُقَدَّسِ نَگفته که مسیحِ از نسلِ داوود و از بیتِ لَحَمِ مییه، از آغیلی که داوود دَ اُونجی زندگی مُوکد؟" ۴۳ پس از خاطرِ عیسیٰ دَ بَینِ مَرْدُمِ تفرقه اُفتَد. ۴۴ بعضی ازوا میخواست که اُو ره دِستگیرِ کنه، مگم هیچ کس دَ بِلَهِ اَرُو دِست نَنَدخت.

بے ایمانی کته کلونای یهود

۴۵ وختیکه پیره دارا دَ دِیرِ پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا پس اَمَد، اونا از پیره دارا پُرسان کده گُفت: "چرا اُو ره نَوریدد؟" ۴۶ پیره دارا دَ جوابِ ازوا گُفت: "تا آلی ره هیچ کس رقمِ امزی آدمِ وری توره نَگفته. " ۴۷ اوخته فریسیا دَ زوا گُفت: "نه که شُمو ام گمراه شُدید، یا نَشُدید؟ ۴۸ آیا یکی از کته کلونا یا فریسیا دَ زُو ایمان اُورده؟ نه! ۴۹ لیکن امی مَرْدُمِ که شریعت ره نَمُوفامه لعنتی آسته. " ۵۰ نيقوديموس، امو آدمِ که شاو پیشِ عیسیٰ اَمُدُد و یکی ازوا بُود گُفت: ۵۱ "آیا شریعتِ ازمو دَ بِلَهِ یِگو کس فتوا میدیه، بَدُونِ ازی که توره شی ره بَشَنوه و بَدَنه که چیزِ کار کده؟" ۵۲ اونا دَ جوابِ اَرُو گُفت: "نه که تُو ام از جلیلیه آستی، یا نَیستی؟ خُوب تحقیق کُو و توخ کُو که هیچ پیغمبر از جلیلیه ظُهَور نَکده. "

۵۳^a] اوخته هر کس دَ خانه خُو رفت،

خاتونی که دَ بدکاری گرفتار شد

۱ مگم عیسی دَ کوه زیتون رفت. ۲ روزِ دیگه شی صباح گاه، او بسم دَ خانه خُدا آمد. دَ اونجی تمام مردم دَ پیش شی جم شد و او تاه ششسته دَ تعلیم دَدون ازوا شروع کد. ۳ دَمزُو غیت عالمای دین و فریسیا یگ خاتو ره که دَ زناکاری گرفته شُدُد آورد. اونا او ره دَ غول مردم ایستلجی کد ۴ و دَ عیسی گُفت: ”استاد، ای خاتو دَ حین زنا گرفته شُدِه. ۵ دَ مطابق شریعت، موسی حکم دده که ای رقم خاتونو باید سنگسار شنه. آلی تو دزی باره چی موگی؟“ ۶ اونا ای توره ره بلده امتحان دَ عیسی گُفت تا که دَ خلاف شی یگو دلیل پیدا کنه. لیکن عیسی سر خُو ره تا اندخته قد ناخون خُو دَ زمی نوشته موکد. ۷ وختیکه اونا دَرُو سوال کده مورفت، عیسی یگ دفعه سر خُو ره باله کد و گُفت: ”امو کس که دَ بین شمو بے گناه یه، سنگ اوّل ره امو بزنه.“ ۸ و بسم سر خُو ره تاه اندخته دَ زمی دَ نوشته کدو شُد. ۹ وختیکه اونا ای توره ره شنید از پیرترین شروع شد و پگ ازوا، یکه یکه بر شده رفت و دَ آخر فقط عیسی و امو خاتو که دَ غول ایسته بُود مند. ۱۰ اوخته عیسی خود ره رُست کده دَزُو گُفت: ”او خاتو، اونا کجا شد؟ آیا هیچ کس تو ره محکوم نکد؟“ ۱۱ خاتو گُفت: ”نه صاحب، هیچ کس.“ پس عیسی گُفت: ”ما ام تو ره محکوم نمونم. دَ راه خُو بورُو و بعد ازی دیگه گناه نکو.“^b

^a ۷:۵۳ بعضی نسخه های قدیمی و معتبر از ۷:۵۳ تا ۸:۱۱ ره ندره. ^b ۸:۱۱ بعضی نسخه های

قدیمی و معتبر از ۷:۵۳ تا ۸:۱۱ ره ندره.

عیسیٰ نُورِ دُنیا آسته

۱۲ عیسیٰ بسمِ دَ مردُمِ گُفت: "ما نُورِ دُنیا اَسْتُم. کسی که از مه پیروی کُنه دَ تریکی پای نَمیله، بلکه نُورِ زندگی مِیدَشته بَشه." ۱۳ اوخته فریسیا دَزُو گُفت: "تُو دَ باره خود خُو شاهدی مِیدی؛ شاهدی تُو راست نییه." ۱۴ عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: "حتی اگه ما دَ باره خود خُو شاهدی مِیدُم، شاهدی مه راست آسته، چراکه ما خبر دَرُم از کُجا اَمَدیم و دَ کُجا مورُم. مگم شُمو خبر نَدَرید که ما از کُجا اَمَدیم و دَ کُجا مورُم." ۱۵ شُمو دَ مُطابِقِ فِکْرِ اِنسانی خُو قضاوت مُونید. ما هیچ کس ره قضاوت نُمونم. ۱۶ ولے اگه ما قضاوت ام کُنم، قضاوت مه صَحیح آسته، چراکه ما دَ قضاوت کدو تنها نییم، بلکه ما و آتِه آسمانی که مَره رَبی کده قتی قضاوت مونی. ۱۷ دَ شریعت شُمو نوشته یه که شاهدی دُو نفر دَ باره یگو چیز راست آسته. ۱۸ ما خود مه دَ باره خُو شاهدی مِیدُم و آتِه که مَره رَبی کده، او ام دَ باره مه شاهدی مِیدیه. ۱۹ اوخته اونا دَزُو گُفت: "آتِه تُو کُجا یه؟" عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: "شُمو نه مَره مینَخشید و نه آتِه مَره. اگه مَره مینَخشید آتِه مَره ام مینَخشیدید." ۲۰ ای توره ها ره عیسیٰ دَ بیتِ اَلمالِ خانِه خُدا دَ حالیکه مردُم ره تعلیم مِیدد، گُفت. ولے هیچ کس او ره گرفتار نکد، چراکه وخت شی هنوز نرسیدد.

عیسیٰ از رفتو دَ عالمِ باله توره مَوگه

۲۱ پس عیسیٰ بسمِ دَزُوا گُفت: "ما مورُم و شُمو مَره موبالید و دَ گُناه خُو مومرید. دَ جایی که ما مورُم شُمو آمده نَمیتید." ۲۲ بعد ازو یهودیا دَ بَین خُو گُفت: "او کُو خود کُشی نُمونه، یا مَوگنه؟ چُون او مَوگه که دَ او جای که ما مورُم شُمو آمده نَمیتید." ۲۳ عیسیٰ دَزُوا گُفت: "شُمو دَ عالمِ پَاین تعلق دَرید و ما دَ عالمِ باله؛ شُمو ازی دُنیا اَسْتید، ولے ما ازی دُنیا نییم." ۲۴ امزی خاطر ما دَر شُمو گُفتم که شُمو دَ گُناه های خُو

مُومِرید. اگه باوَر نَكْنِید که ما اَمُو اَسْتَم،^a شُمو دَ گُناه های خُو مُومِرید. ”^{۲۵} اونا دَزُو گُفت: ”تُو کِی اَسْتی؟“ عِیسی دَزوا گُفت: ”اَمُو که از اوّل قد شُمو گُفْتَم. ”^{۲۶} ما چِیزای عَدَر دَرُم که دَ بارِه از شُمو بُگَم و قضاوَت کُنَم. لیکن اَمُو که مَرِه رِی کده حق اَسْتِه و تورای که ما ازُو شِنِیدیم اونا ره دَ دُنیا مُوگَم. ”^{۲۷} مگَم مَرْدَم نَمُوفاَمِید که او دَ بارِه آتِه آسمانی دَزوا مُوگیه. ”^{۲۸} پس عِیسی گُفت: ”وختیکه شُمو «باچه اِنسان» ره باله کدِید او عَیت مُوفاَمِید که ما اَمُو اَسْتَم و ما هیچ کار ره خودسرانه نَمُونَم، بلکه چِیزای ره که آتِه آسمانی دَز مه یاد دَدِه، اونا ره دَز شُمو مُوگَم. ”^{۲۹} اَمُو که مَرِه رِی کده قد از مه قَتی اَسْتِه. او مَرِه تنها نَه اِشْتِه، چُون ما همیشه کارای ره انجام میدیم که باعث خوشی و رضایَتِ ازُو مَوشِه.

آزادی از گُناه

^{۳۰} وختیکه عِیسی اَمُو توره ها ره گُفت، عَدَر مَرْدَم دَزُو ایمان اُورِد. ”^{۳۱} پس او دَمَزُو یهُودیای که دَ زشی ایمان اُورِد گُفت: ”اگه شُمو دَ کلامِ از مه پایِنْد بُمَنِید، شُمو پِیرِوای واقعی مه مَوشِید ”^{۳۲} و حَقِیقت ره مُوفاَمِید و حَقِیقت شُمو ره آزاد مونه. ”^{۳۳} اونا دَزُو گُفت: ”مو اولادِه اِبراهیم اَسْتی و هیچ وخت غُلامِ کس نَبُودِی. پس چِطور مُوگی که شُمو آزاد مَوشِید؟“

^{۳۴} عِیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”ما حَقِیقت ره دَز شُمو مُوگَم، هر کسی که گُناه کُنِه، او بندِه گُناه اَسْتِه. ”^{۳۵} غُلامِ بَلَدِه تمامِ عُمَر دَ خانِه صَاحِبِ خُو نَمُومَنِه، مگَم باچه همیشه دَ خانِه مَومَنِه. ”^{۳۶} پس اگه باچه شُمو ره آزاد کُنِه، شُمو واقعا آزاد مَوشِید.

^{۳۷} ما میدنَم که شُمو اولادِه اِبراهیم اَسْتِید، لیکن شُمو دَ پُشتِ یگ فرصت میگردید تا مَرِه بُکُشِید، چراکه کلامِ از مه دَ سِینه شُمو جای ندره. ”^{۳۸} چِیزای ره که ما دَ حُضُورِ آتِه خُو دیدیم دَز شُمو مُوگیَم و شُمو ام چِیزای ره که از آتِه خود خُو شِنِیدید، انجام میدید. ”

^a ۲۴: ۸ بَلَدِه فامِیدون «ما اَمُو اَسْتَم» دَ کِتابِ خُرُوجِ فَصَلِ ۳ آیه ۱۴ رُجوع کُنِید.

^{۳۹} اونا د جواب شی گُفت: "آته از مو ابراهیم آسته." عیسی دزوا گُفت: "اگه اولادِه ابراهیم موبوید، شمو رقم ازو وری عمل موكداید. ^{۴۰} ما آدمی آستُم که تورای حقیقت ره که از خُدا شنیدیم دز شمو گُفتیم، مگم آلی شمو د پُشتِ یگ فرصت میگردید تا مره بکُشید؛ ابراهیم ای کارا ره نموکد. ^{۴۱} شمو کارای آته خود ره مونید." اونا دزوا گُفت: "مو حرامزاده نیستی؛ مو فقط یگ آته دری که او خُدا آسته." ^{۴۲} عیسی دزوا گُفت: "اگه خُدا آته شمو موبود، شمو مره دوست میدشْتید، چراکه ما از طرف خُدا ری شُدم و آمدیم. ما از پیش خود خُو نه آمدیم، بلکه خُدا مره ری کده. ^{۴۳} بچی توره مره پی نموبرید؟ چراکه طاقت شنیدون توره مره ندرید. ^{۴۴} شمو از آته خُو ایلیس آستید و میخاید آرزوهای آته خُو ره پوره کنید. او از شروع یگ قاتل بود و د راستی و-حقیقت پایبند نییه، چراکه راستی دزوا هیچ وجود ندره. هر غیبتیکه دروغ موكه، او از ذات خود خُو نقل مونه، چُون او دروغگوی و آته هر قسم دروغ آسته. ^{۴۵} مگم ما که حقیقت ره موكم شمو دز مه باور نمونید. ^{۴۶} کدم از شمو میتنه مره بخاطر یگو گناه محکوم کنه؟ پس اگه ما راست موكم چرا دز مه باور نموکنید؟ ^{۴۷} کسی که از خُدا یه تورای خُدا ره میشنوه. دلیلی که شمو تورای خُدا ره نمیشنوید ای آسته که شمو از خُدا نیستید."

^{۴۸} یهودیا د جواب ازو گُفت: "آیا مو دُرست نگُفتی که تو یگ سامری و جندی آستی؟" ^{۴۹} عیسی د جواب ازوا گُفت: "ما جندی نییم، بلکه د آته خُو احترام موم، ولے شمو دز مه بی احترامی مونید. ^{۵۰} ما د طلب بزرگی بلده خود خُو نییم؛ مگم یگ دیگه طلبگار بزرگی مه آسته که او قضاوت کُنده یه. ^{۵۱} ما حقیقت ره دز شمو موكم، کسی که از کلام مه اطاعت کنه، او هرگز روی مرگ ره نمینگره." ^{۵۲} یهودیا دزوا گُفت: "آلی مو فامیدی که تو جندی آستی. ابراهیم فوت کد و تمام پیغمبرا مُرد، ولے تو موكی هر کسی که توره مره نگاه کنه، او هرگز مرگ ره نمیچشه." ^{۵۳} تو خُو از آته مو ابراهیم که فوت کد و از پیغمبرای که مُرد بزرگتر نیستی، یا آستی؟ تو خود ره چی فکر مونی؟" ^{۵۴} عیسی گُفت: "اگه ما خود ره بزرگ و معتبر نشو بدم، بزرگی

مه هیچ چیز نییه. مگم آته مه، امو که شمو خدای خو موگید، او مره بزرگی-وجلال میدیه ^{۵۵} و شمو او ره نمینخشید، لیکن ما او ره مینخشتم. اگه بگم که او ره نمینخشتم ما ام رقم از شمو آلی دروغگوی موشم. مگم ما او ره مینخشتم و از کلام شی اطاعت مونم. ^{۵۶} آته شمو ابراهیم خوش بود که روز آمدون مره دزی دنیا بنگره. او امو روز ره دید و خوشحال شد. ^{۵۷} پس یهودیا بسم دزو گفت: "تو تا آلی ره پنجاه ساله نشدے، چطور ابراهیم ره دیدی؟" ^{۵۸} عیسی دزوا گفت: "ما دز شمو راست موگم، پیش ازی که ابراهیم تولد شنه، «ما آستم!»" ^{۵۹ a} پس اونا سنگا ره گرفت تا که عیسی ره بزنه، مگم او خود ره تاشه کد و از خانه خدا بر شده رفت.

یگ آدم کور پینا موشه

۹ د حالیکه او ریی بود، یگ آدم ره دید که از رحم آبه خو کور د دنیا آمدد. ^۱ یارای شی ازو پرسان کده گفت: "استاد، گناه کی بوده که ای آدم کور تولد شده؟ از خود شی یا از آته و آبه شی؟" ^۲ عیسی د جواب ازوا گفت: "نه ای آدم گناه کده و نه آته و آبه شی، بلکه ای کور تولد شده تا کارای خدا د وسیله شی بر ملا شنه. ^۳ تا وختیکه روز آسته، مو باید کارای امزو ره انجام پدی که مره ریی کده. شاو مییه و د او غیت هیچ کس کار کده نمیتنه. ^۴ تا وختیکه ما د دنیا آستم، نور دنیا آستم." ^۵ ای چیزا ره که گفت، د بله زمی تف کد و قد تف خو یگ مقدار لی جور کده د ^۶ بله چیمای ازو آدم کور ملید ^۷ و دزو گفت: "بورو، چیمای خو ره د حوض سیلوحا بشوی." «سیلوحا» یعنی «ریی شده.» پس او رفته چیمای خو ره ششت و پینا شده پس آمد.

^۸ همسایه گو و کسای که پیش ازو او ره بحیث یگ گدایگر کور مینخشید، قد یگدیگه خو گفت: "آیا ای امو آدم نییه که ششسته گدایگری موکد؟" ^۹ بعضی ها گفت: "امو

^a ۵۸: ۸ بلده فامیدون «ما آستم» د کتاب خروج فصل ۳ آیه ۱۴ رجوع کنید.

“ولے بعضی های دیگه شی گُفت: ”نه، اُو نییه، مگم رقمِ امزو آلی آسته.“
 لیکن اُو خود شی گُفت: ”ما امو آدم آسْتُم.“^{۱۰} اوخته اونا ازو پُرسان کده گُفت: ”پس
 چیمای تُو چطور بینا شد؟“^{۱۱} اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”امو آدمِ که عیسیٰ نامِ دره،
 گل جور کده دَ بله چیمای مه مَلید و دَز مه گُفت که ’بورو، دَ حوضِ سیلوحا بُشوی.’
 پس ما رفته شُشْتُم و بینا شُدُم.“^{۱۲} اوخته اونا دَزو گُفت: ”اُو نفر دَ کجا آسته؟“ اُو
 گُفت: ”ما چی خبر دَرُم!“

سوال و جوابِ فریسیا دَ باره شفا ی آدم کور

^{۱۳} اونا امو آدم ره که سابق کور بود، دَ پیشِ فریسیا بُرد. ^{۱۴} دَمزو روزِ که عیسیٰ گل
 جور کده چیمای ازو آدم ره بینا کُدد، روزِ آرام بود. ^{۱۵} پس فریسیا ام ازو نفر پُرسان
 کده گُفت: ”چطور بینا شُدی؟“ و اُو دَزوا گُفت: ”عیسیٰ دَ بله چیمای مه گل مَلید،
 ما شُشْتُم و آلی مینگرم.“^{۱۶} اوخته بعضی از فریسیا گُفت: ”ای آدم از طرفِ خدا
 نییه، چراکه روزِ آرام ره احترام نَکده.“ لیکن دیگای شی گُفت: ”یگ آدمِ گُناهکار
 چطور میتنه ای رقمِ معجزه کُنه؟“ پس اونا مَنه خُو دُو شَق شُد. ^{۱۷} اونا بسم از آدمی
 که سابق کور بود پُرسان کده گُفت: ”تُو دَ باره امزو آدم چی مَوگی، امو که چیمای تُو
 ره واز کده؟“ اُو گُفت: ”اُو یگ پیغمبر آسته.“

^{۱۸} مگم یهودیا باز ام دَ توره ازو باور نَکد که اُو کور بوده و بینا شُده، تا غَیْبیکه
 آته و آبه ازو آدم بینا شُده ره کوی کد ^{۱۹} و ازوا پُرسان کده گُفت: ”ایا امی باچه شُمو
 آسته که مَوکید کور دَ دُنیا آمده؟ پس آلی چطور مینگره؟“^{۲۰} آته و آبه شی دَ جوابِ
 ازوا گُفت: ”مو میدنی که ای باچه مو آسته و کور دَ دُنیا آمده.“^{۲۱} مگم ای که آلی
 اُو چطور مینگره، مو خبر نَدری و ای ره ام نَمیدنی که کی چیمای شی ره واز کده. از
 خود شی پُرسان کُنید. اُو جوان شُده؛ جوابِ خُو ره خود شی میدیه.“^{۲۲} امی توره ره
 آته و آبه شی از ترسِ یهودیا گُفت، چُون یهودیا گاه موافقت کُدد که اگه کسی اقرار

کُنَه که عیسیٰ اُمُو مسیح آسته، اُو ره از عِبَادَت خانَه بُر مُونه. ^{۲۳} امزی خاطر آته و آیه شی گُفت: ”اُو جوان شُدَه، از خود شی پُرسان کنید.“

^{۲۴} پس اونا دفعه دوّم اُمُو آدم ره که سابق کور بُود، کُوی کده گُفت: ”خُدا ره سِنایش-و-تَمَجید کُو! مو میدنی که اُمُو آدم یگ آدم گُناهکار آسته.“ ^{۲۵} اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما نَمُوفامُم که اُو یگ آدم گُناهکار آسته یا نه. لیکن یگ چیز ره ما میدنم: ما کور بُودُم و آلی مینگرم.“ ^{۲۶} اونا دَزُو گُفت: ”اُو قد ازتُو چی کار کد؟ چطور چیمای تُو ره واز کد؟“ ^{۲۷} اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما پیشتر دَز شُمُو گُفتم، مگم شُمُو گوش نکدید. چرا میخاهید که دُوباره بِشَنوید؟ نه که شُمُو ام میخاهید پیرُو اَزُو شُنید، یا نَمُوشید؟“ ^{۲۸} اوخته اونا اُو ره دَو زده گُفت: ”تُو پیرُو امزُو آدم آستی! مو پیرُوای مُوسیٰ یی. ^{۲۹} مو میدنی که خُدا قد مُوسیٰ توره گُفته، لیکن دَ باره امزُو آدم، مو نَمُوفامی که از کُجا آمده.“ ^{۳۰} آدمی که سابق کور بُود دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ای یگ گپِ عجیب آسته که شُمُو پی نَمُوفتید اُو از کُجا آمده، دَ حالیکه اُو چیمای مَره واز کده. ^{۳۱} مو میدنی که خُدا دُعای آدم گُناهکار ره نَمیشنوه، مگم کسی که خُدا ره عِبَادَت مُونه و خاست-و-اراده اَزُو ره دَ جای میره، دُعای اَزُو شخص ره میشنوه. ^{۳۲} از اِبْتِدای عالم تا آلی ره شَنِیده نَشُدَه که یگو کس چیمای آدمی ره که کور دَ دُنیا آمده، واز کُنَه. ^{۳۳} اگه ای آدم از طرفِ خُدا نَمُوبود، هیچ کاری کده نَمی تَنست.“ ^{۳۴} فریسیا دَ جوابِ ازوا گُفت: ”تُو که کاملاً دَ گُناه تَوُلد شُدی، آیا تُو مو ره تعلیم میدی؟“ پس اونا اُو ره اَزُونجی بُر کد.

^{۳۵} وختی عیسیٰ خبر شُد که اونا اُمُو آدم ره بُر کده، اُو اُمُو نفر ره پَیدا کده گُفت: ”آیا تُو دَ «باچه اِنسان» ایمان دَری؟“ ^{۳۶} اُو نفر دَ جوابِ شی گُفت: ”صاحب، اُو کی آسته، تاکه ما دَزشی ایمان بیرم؟“ ^{۳۷} عیسیٰ دَزُو گُفت: ”تُو اُو ره امی آلی مینگری و اُو کسی آسته که قد ازتُو دَزُو توره مُوگیه.“ ^{۳۸} اُو گُفت: ”یا مولا، ما ایمان اُوردم،“ و عیسیٰ ره سَجده کد.

۳۹ اوخته عیسیٰ گفت: "ما بلده قضاوت د ای دنیا آمدیم تا کسای که کور آسته بینا شنه و کسای که خود ره بینا فکر مونه، کور شنه." ۴۰ بعضی از فریسیا که قد شی یگ جای بود و ای چیزا ره شنید، گفت: "آیا تو موگی که مو ام کور آستی؟" ۴۱ عیسیٰ دزوا گفت: "اگه شمو کور موبودید گناه شمو نبود، لیکن آلی که شمو موبودید 'مو مینگری،' گناه شمو باقی مومنه."

مثل چوپون نیکو

۱ "ما حقیقت ره دز شمو موبودیم، نفری که از درگه د قوتون گوسپندو در نیمیه، بلکه از یگو راه دیگه باله شده داخل موشه، او دز و قلغی آسته. ۲ مگم کسی که از درگه در مییه، او چوپون امزو گوسپندو یه. ۳ دمزو نفر درگه وان درگه ره واز مونه و گوسپندو آواز ازو ره میشنوه و او گوسپندوی خو ره نام گرفته کوی مونه و اونا ره برو موبره. ۴ غتیکه گوسپندوی خو ره برو موبره، او پیش پیش ازوا موره و گوسپندو او ره دُمال مونه، چراکه اونا آواز شی ره مینخشه. ۵ اونا از پس یگو نفر بیگنه نموره، بلکه ازو تور مخوره، چراکه اونا آواز بیگنه گو ره نمینخشه." ۶ عیسیٰ امی مثل ره دزوا نقل کد، مگم اونا امو چیزا ره که او گفت، نفامید. ۷ پس عیسیٰ بسم گفت: "ما حقیقت ره دز شمو موبودیم، ما درگه گوسپندو آستم. ۸ تمام کسای که از مه پیش آمد، دز و قلغی بود؛ امزی خاطر گوسپندو د توره ازوا گوش نکد. ۹ ما درگه آستم، هر کسی که از طریق ازمه داخل بییه، او نجات پیدا مونه و برو و درو رفته علفچر پیدا مونه. ۱۰ دز تنها بلده دزی کدو، کشتو و بیرو کدو مییه؛ و له ما بلده ازی آمدیم تا که اونا زندگی دشته بشه و از زندگی کامل برخوردار شنه. ۱۱ ما چوپون نیکو آستم؛ چوپون نیکو جان خو ره د راه گوسپندو میدیه. ۱۲ مگم یگ کراکار که چوپو نییه و گوسپندو مربوط شی نموشه، او آمدون گُرد ره مینگره، و له

گوسپندو ره ایله کده دوتا مونه و گُرگ دَ سِرِ ازوا حمله کده اونا ره تیت پَرَک مونه.
 ۱۳ امو کراکار دوتا مونه، چراکه اویگ کراکار آسته و دَ غَمِ گوسپندو نییه.
 ۱۴ ما چوپونِ نیکو آسْتُم و گوسپندوی خُو ره مینخشم و گوسپندوی مه مَره مینخشه،
 ۱۵ امو رَمیکه آته آسمانی مَره مینخشه و ما آته آسمانی ره مینخشم. و ما جان خُو ره
 دَ راهِ گوسپندو میدیم. ۱۶ ما گوسپندوی دیگه ام دَرُم که اونا ازی قوتو نییه. ما باید
 اونا ره ام بیرُم و اونا آواز مَره میشنوه. اوخته اونا یگ رمه موشه و یگ چوپو میدشته
 بَشه.

۱۷ آته آسمانی امزی خاطر مَره دوست دَره که ما جان خُو ره میدُم تا اُو ره دوباره پس
 بگیریُم. ۱۸ هیچ کس ای ره از مه نَمیگیره، بلکه ما خود مه ای ره میدُم. ما اختیار دَرُم
 که ای ره بدیم و اختیار دَرُم که ای ره دوباره بگیریُم. ای حُکم ره آته مه دَز مه دده.
 ۱۹ از خاطرِ امزی توره ها یهودیا بسم دَ بین خُو تقسیم شد. ۲۰ عَدَر نفر از مینکل ازوا
 گُفت: «اُو جندی یه و دیونگی مونه؛ چرا شمو توره اَزو ره گوش مونیید؟» ۲۱ دیگر و
 گُفت: «ای توره ها از آدم جندی نییه. چن نَمیتنه که چیمای آدم کور ره واز کُنه،
 یا میتنه؟»

یهودیا عیسی ره بسم رد مونه

۲۲ دَمَزو عَیتِ عیدِ وَقَف^a قُرَبانگاه دَ اورشلیم رسید. وخت ام زمستو بُود ۲۳ و عیسی
 دَ خانه خُدا طرفِ بَرَنده سُلیمان قَدَم میزد. ۲۴ اوخته یهودیا دَ گرد شی جَم شده گُفت:
 «تا چی عَیتِ مو ره اندر شک میلی؟ اگه تُو مسیح^b آستی، دَز مو واضح بگی.»
 ۲۵ عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: «ما دَز شمو گُفتم و شمو باور نَمونید. کارای که ما دَ
 نامِ آته خُو مُونم، اونا دَ باره مه شاهدی میدیه. ۲۶ لیکن شمو باور نَمونید، چراکه شمو

^a ۱۰:۲۲ امی عید ره دَ زیونِ عبرانی «خَنوکا» مَگیه و تقریباً دَ سالِ ۱۶۵ پیش از میلادِ مسیح دَ وجود
 آمد. ^b ۱۰:۲۴ «مسیح» یعنی اِنتخاب شُدِه خُداوند.

از جُمْلَه گوسپندوی مه نیید. ^{۲۷} گوسپندوی مه آواز مَرَه میَشَنَوَه و ما اونا ره مینَخَشُم و اونا از پُشت مه مییه ^{۲۸} و ما دَزوا زندگی اَبَدی میڈم و اونا هیچ وخت از بِنِ نَموره و هیچ کس ام اونا ره از دِست مه گِرِفته نَمیتنه. ^{۲۹} آته مه که از پگ کده بَزُرگتر آسته، اونا ره دَز مه دَده و هیچ کس نَمیتنه که اونا ره از دِست آته آسمانی بگیره. ^{۳۰} ما و آته یگ آستی.

^{۳۱} یهودیا بسم سنگا ره جَم کد تا اُو ره سنگسار کُنه. ^{۳۲} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "ما عَدَر کارای خُوب از طرفِ آته آسمانی دَز شُمو نشو دَدم. از خاطرِ کَدَم ازوا شُمو مَرَه سنگسار مُونید؟" ^{۳۳} یهودیا دَ جوابِ شی گُفت: "بلدِه کارای خُوب تُو، تُو ره سنگسار نَمونی، بلکه از خاطرِ کُفرگویی تُو، چُون تُو که یگ انسان آستی، دعوی خُدایی مونی." ^{۳۴} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "آیا دَ شریعتِ شُمو امی رقمِ نوشته نییه که 'ما گُفتم، شُمو خُدایو آستید؟' ^{۳۵} امکان ندره که کلامِ خُدا باطل شُنه. اگه خُدا کسای ره که کلامِ خُدا بلدِه ازوا نازل شُد، خُدایو گُفت، ^{۳۶} آیا شُمو کسی ره که آته آسمانی تقدیس کده دَ ای دُنیا رَبی کد، کُفرگوی مَوگید، فقط بخاطری که ما گُفتم: 'ما باچه خُدا آستُم؟' ^{۳۷} اگه ما کارای آته خُو ره نَموکُم، دَز مه ایمان نَیرید. ^{۳۸} لیکن اگه ما مُونم، حتی اگه دَز مه ایمان نَمیرید، دَ کارای مه ایمان بَیرید، تا بَدنید و بُفامید که آته دَز مه وجودِ دره و ما دَ آته." ^{۳۹} پس اونا بسم کوشش کد که اُو ره گِرِفتر کُنه، مگم اُو خود ره از دِستِ ازوا خطا دَده رفت.

^{۴۰} عیسی دُوباره دَ اُو لبِ دربای اَرْدُن رفت، دَمزُو جای که یحیی دَ زمانای پیشِ عُسَلِ تعمیرید میڈد و اُو دَ اَمونجی مَند. ^{۴۱} دَ اُونجی عَدَر مَرْدَم پیشِ شی اَمده گُفت: "یحیی هیچ مُعجزه نَکد، مگم هر چیزی که یحیی دَ بارِه امزی آدم گُفت، حقیقت پیدا کد." ^{۴۲} و عَدَر مَرْدَم دَ اُونجی دَزُو ایمان اُورد.

قوت و زنده شدن ایلعازر

۱ یگ آدم د نام ایلعازر ناجور بود. او از بیت عنیا، یعنی از آغیل مریم و خوار شی مرتا بود. ۲ ای امو مریم بود که روغو ره د بله پایای مولا شیو کدد و پایای شی ره قد موی خو پاک کدد؛ و فعلاً پرار شی ایلعازر ناجور بود. ۳ اوخته امو دو خوارو د عیسی پیغام ربی کده گُفت: ”یا مولا، امو کسی ره که تو دوست دری، او ناجور آسته.“ ۴ وختیکه عیسی امی خبر ره شنید، گُفت: ”ای ناجوری کشتنی نییه، بلکه بلده ازی آسته که بزرگی-و-جلال خدا ظاهر شنه، و تا باچه خدا د وسیله امزی واقعه بزرگی-و-جلال پیدا کنه.“ ۵ عیسی مرتا و خوار شی ره قد ایلعازر دوست دشت. ۶ وختی عیسی شنید که ایلعازر ناجور آسته، او دو روز دیگه ام دمزو جای که بود، مند. ۷ بعد ازو د یارای خو گُفت: ”ببید، بسم د منطقه یهودیه بوری.“ ۸ یارای شی دزو گُفت: ”استاد، کلو وخت نموشه که یهودیا میخاست تو ره سنگسار کنه. بسم میخاهی د اونجی بوری؟“ ۹ عیسی د جواب ازوا گُفت: ”آیا دیگ روز دوازده ساعت روشنی نییه؟ اگه یگو نفر د روشنی روز راه بوره او پیش-پایی نموخوره، چراکه او نور ازی دنیا ره مینگره. ۱۰ لیکن اگه یگو کس شاو راه بگرده، او پیش-پایی موخوره، چون نور بلده^a ازو وجود ندره.“

۱۱ بعد از گُفتون امزی چیزا، او دزوا گُفت: ”رفیق مو ایلعازر خاو رفته، لیکن ما مورم تا او ره بیدار کنم.“ ۱۲ یارا دزشی گُفت: ”یا مولا، اگه او خاو رفته بشه خوبه، او جور موشه.“ ۱۳ د حقیقت عیسی د باره مرگ شی نقل موكد، مگم اونا فکر کد که د باره استراحت و خاوشی نقل مونه. ۱۴ پس عیسی پوست کنده دزوا گُفت: ”ایلعازر مرده. ۱۵ و از خاطر ازشمو خوش استم که د اونجی نبودم، تا که شمو ایمان بیرید. مگم

^a ۱۱:۱۰ د جای «بلده ازو» د زبون یونانی «دزو» نوشته یه.

آلی بیید که پیش شی بوری. ^{۱۶} پس تو ما که د نام «دوگنی» مشهور بود، د دیگه یارا گُفت: «بیید که مو ام بوری تا قد ازو قتی بُمری.»

^{۱۷} وختیکه عیسی د اونیجی رسید، او پی بُرد که ایلعازر چار روز شده د قبر آسته.

^{۱۸} بیت عنیا نزدیک اورشلیم بود، یعنی تقریباً چل ذقه راه^۱ دورتر از شار، ^{۱۹} و غدر

یهودیا پیش مرتا و مریم آمدد تا دزوا بخاطر برار شی تسلیت بگیه. ^{۲۰} پس وختی مرتا

شینید که عیسی مییه، او سر راه شی رفت، مگم مریم د خانه ششت. ^{۲۱} مرتا د عیسی

گُفت: «یا مولا، اگه د اینجی موبودی، برار مه نمومرد. ^{۲۲} و له حتی امیالی ام هر

چیزیکه از خدا بطلبی، ما میدنم خدا دز تو میدیه.» ^{۲۳} عیسی دزو گُفت: «برار تو پس

زنده موشه.» ^{۲۴} مرتا دز شی گُفت: «ما موفامم که او د آخر زمان د روز قیامت پس

زنده موشه.» ^{۲۵} عیسی دزو گُفت: «ما قیامت و زندگی استم؛ کسی که دز مه ایمان

بیره، اگرچه او مومره، و له زنده موشه. ^{۲۶} و کسی که زنده یه و دز مه ایمان میره، او

هرگز نمومره. تو ای ره باور مونی؟» ^{۲۷} او دز شی گُفت: «آره مولا، ما ایمان اوردم

که تو امو مسیح، یعنی باچه خدا آستی، امو کسی که دزی دنیا آمدنی بود.»

^{۲۸} وختیکه ای ره گُفت، او رفت و خوار خو مریم ره کوی کده تاشکی دزو گُفت:

«استاد د اینجی آمده و تو ره کوی مونه.» ^{۲۹} وختیکه مریم ای توره ره شینید، زود باله

شده پیش شی رفت. ^{۳۰} تا او غیت عیسی هنوز د اغیل نه آمدد، بلکه د امزو جای بود

که مرتا د دم راه شی رفتد. ^{۳۱} اوخته یهودیای که د خانه قد مریم بود و او ره تسلی

میدد، وختی دید که مریم چابک باله شده برو رفت، اونا از دُمال شی رفت و د گمان

ازی بود که او د سر خاک موره تا د اونیجی چخرا کنه.

^{۳۲} پس وختی مریم دمزو جای که عیسی بود رسید، او عیسی ره دیده بله پای شی

اُفتد و گُفت: «یا مولا، اگه تو د اینجی موبودی برار مه نمومرد.» ^{۳۳} وختی عیسی او

^۱ ۱۱:۱۸ د جای «تقریباً چل ذقه راه» د زیون یونانی «۱۵ دوره استدیم» نوشته یه که دوره هر استدیم

تقریباً یگ صد و نود و دو متر آسته و تقریباً سه کیلومتر موشه.

ره دید که چخرا مونه و یهودیای که قد شی قتی آمدد ام چخرا مونه، او د روح-و-روان
 خو غدر جگرخون و کوئیوبار شد^{۳۴} و گفت: "او ره د کجا ایشیتید؟" اونا د زشی گفت:
 "صاحب، بیه و توخ کو." ^{۳۵} عیسی د چخرا کدو شد. ^{۳۶} اوخته یهودیا گفت: "توخ
 کو، او ره چپس دوست دشته." ^{۳۷} مگم بعضی ازوا گفت: "آیا امی آدم که چیمای
 امزو نفر کور ره واز کد، نمی تَنست مانع مردون امزی آدم شنه؟"
^{۳۸} عیسی بسم د دل خو کلو جگرخون شده سون قبر آمد. امو قبر یگ غار بود و یگ
 سنگ د دان شی ایشته شد. ^{۳۹} عیسی گفت: "سنگ ره یگ طرف لول بدید." مرتا
 خوار آدم مرده د عیسی گفت: "یا مولا، آلی او ره بوی گریفته، چراکه چار روز از مردون
 شی تیر شده." ^{۴۰} عیسی د زو گفت: "دز تو نکفتم که اگه باور کنی بزرگی-و-جلال
 خدا ره مینگری؟" ^{۴۱} پس اونا سنگ ره لول دد و عیسی سر خو ره باله کده گفت:
 "ای آیه آسمانی، ما از تو شکرگزار استم که آواز مره شنیدی." ^{۴۲} ما میدنستم که تو
 همیشه آواز مره میشنوی، مگم ای ره بخاطر مردمی که د اینجی ایسته یه گفتم تا اونا
 باور کنه که تو مره ربی کدی." ^{۴۳} وختیکه ای چیزا ره گفت، او د آواز بلند کوی کد:
 "ایلعازر، برو بر شو!" ^{۴۴} پس آدمی که مرده بود، دست و پای شی قد لاته پیچ کده
 و روی شی قد دستمال بسته، برو بر شد. عیسی د زوا گفت: "او ره واز کنید و بیلید
 که بوره."

^{۴۵} اوخته غدر امزو یهودیا که قد مریم آمدد، وختی کار عیسی ره دید، د زو ایمان
 آورد؛ ^{۴۶} مگم بعضی ازوا پیش فریسیا رفت و کاری ره که عیسی کدد، د زوا نقل کد.
^{۴۷} پس پیشوا یون عالی مقام و فریسیا منه خو جلسه کده گفت: "مو چی کار کنی؟
 ای آدم غدر معجزه مونه. ^{۴۸} اگه او ره بیلی که امی رقم ادامه بدیه، پگ مردم د زو
 ایمان میره و بعد ازو رومی ها آمده ام امی جای مقدس مو ره از بین موبره و ام قوم
 مو ره." ^{۴۹} لیکن یکی ازوا د نام قیافا که دمزو سال پیشوای بزرگ بود، د زوا گفت:
 "شمو هیچ چیز ره نمیدنید^{۵۰} و ام پی نموفتید که دز شمو بهتر آسته تا یگ نفر بلده

قَوْمِ بُمْرَه و تمامِ قَوْمِ نَابُودِ نَشْنَه. " ۵۱ ای چیزا ره قیافا از پیشِ خود خُو نَگُفت، بلکه ازی که دَمَزُو سالِ پیشوای بزرگ بود، اُو پیشگوئی کد که عیسیٰ دَ راهِ قَوْمِ کُشته موشه، ۵۲ نَه تنها بلده قوم، بلکه بخاطرِ جَمِ کدو و یگِ کدونِ تمامِ بچکیچایِ خُدا که تیتِ پَرَکِ آسته. ۵۳ پس امزُو روز بعد اونا نَقشه کشید که اُو ره بکُشه.

۵۴ امزی خاطرِ عیسیٰ دیگه بَرَمَلا دَ مینکلِ یهودیا نَمیگشت، بلکه اَزونجی رَبی شُدِه دَ یگِ جای دَ نزدیکِ بیابو، دَ یگِ شار دَ نامِ اِفرایم رفت و قد یارایِ خُو دَ اُمونجی مَند. ۵۵ عیدِ پَصَح از مردُمِ یهود نزدیک بود و عَدَرِ مردُم از اطراف دَ اورشلیم رفتند تا که پیش از مَراسیمِ عیدِ پَصَح خودون خُو ره پاک کنه. ۵۶ اونا عیسیٰ ره موبالید و دَ حالیکه دَ مَنه خانه خُدا ایسته بُوَد قد یگدیگه خُو مَوگُفت: "شُمو چی فکر مونیید؟ اُو دَ عید هیچ نَمییه؟ یا مییه؟" ۵۷ چراکه پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا حُکم کُدد که اگه کس بَدَنه عیسیٰ دَ کُجا یه، باید خبر بدیه تا اونا اُو ره گِرفِتار کنه.

تُحْفَه پُر اَرزِشِ مَریم

۱۲ پس عیسیٰ شَش روز پیش از عیدِ پَصَح دَ بیتِ عَنیا، دَ آغیلِ ایلعازر اَمَد، دَ آغیلِ امزُو کس که عیسیٰ اُو ره از مُرده ها دُوباره زنده کُدد. ۲ اونا دَ اُنجی بلده شی نانِ شاو تیار کد و مَرَتا خِدمت مَوکد، ولِ ایلعازر یکی امزُو کسای بُوَد که قد عیسیٰ دَ لَبِ دِستَرخو شِشتُند.

۳ اوخته مَریم یگِ بوتل^a عَطْرِ قِیمَتبای سُنْبُلِ خَالِص ره گِرفته دَ پایایِ عیسیٰ مَلید و پایایِ شی ره قد موی خُو پاک کد و تمامِ خانه از بویِ عَطْرِ پُر شُد. ۴ لیکن یکی از یارایِ عیسیٰ دَ نامِ یهودایِ اِسْخَرِبوطی که دَ زودی اُو ره دَ گِیر مِیدد، گُفت: ۵ "چرا ای عَطْر دَ سِه صد دینار سَوَدا نَشُد تا پِیسِه شی دَ غَرِبا دَدَه موشد؟" ۶ اُو ای توره ره ازی خاطر نَگُفت که دَ عَمِ مردُمِ نادار بَنشه، بلکه بخاطری گُفت که اُو دُز بُوَد و ازی

^a ۱۲:۳ دَ جای «بوتل» دَ زبونِ یونانی «لیترا» نوشته یه که تقریباً ۳۷۰ میلی عَطْر موشه.

که مسئولیتِ خلطه پیسه ره دشت از چیزی که منه شی اندخته موشد، میزد. ^۷ لیکن عیسی گُفت: «اُو ره عَرَضِ نَگیر، چُون اُو امی ره پیش از پیش بلده روزِ دَفنِ شُدون مه دَ جای اُورده. ^۸ مردُمایِ غریب همیشه قد شُمو آسته، ولی ما همیشه قد شُمو نیسْتُم.» ^۹ عَدرِ مردُمِ یهُودِ وختی خبر شُد که عیسی دَ اُونجی آسته، اونا ام دَ اُونجی آمد، نه تنها بخاطرِ عیسی، بلکه امچنان تا ایلعازر ره که عیسی از مُرده ها دُوباره زنده کُدد، بنگره. ^{۱۰} پس پیشوایونِ عالی مقام نقشه کشید که ایلعازر ره ام بکُشه، ^{۱۱} چُون از خاطرِ اُزو کلو یهُودیا اونا ره ایله کده دَ عیسی ایمان اُوردُد.

^{۱۲} روزِ دِیگه شی گروهِ کُتهِ مردُمِ که بلده عیدِ اَمُدُد، وختی شَنید که عیسی دَ اورشَلیمِ مییه، ^{۱۳} اونا شاخه هایِ دِرختِ خُرما ره گِرِفته از شارِ بُرو دَ سِرِ راهِ شی رفت و شُعارِ دده مَوگُفت:

«هوشیعانا! ^a مُبارک آسته کسی که دَ نامِ خُداوندِ مییه؛
مُبارک آسته پادشاهِ اسرائیل.»

^{۱۴} و عیسی یگ کُره اُلاغ ره پیدا کده دَ بله شی سوار شُد، اُمو رقم که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوشته یه:

^{۱۵} «نَتَرَسِ دُخترِ صَهیون،^b
اونه، پادشاهِ تُو

دَ بله کُره اُلاغ سوار شُده مییه.»

^{۱۶} دَ اَوَّلِ یارایِ شی امی چیزا ره نَفا مید، مگم پسان، وختیکه عیسی دَ بَزُرگی-و-جَلالِ خُو رسید، اُو عَبتِ دَ یادِ ازوا اَمَد که امی چیزا دَ باره اُزو نَوشته شُده، یعنی چیزایِ ره که مردُم دَ حق شی انجام دَد. ^{۱۷} پس جمعیتِ مردُم که دَ وختِ کُویِ کدونِ ایلعازر از قبر

^a ۱۲:۱۳ «هوشیعانا» از زبونِ عبرانی گِرِفته شُده و «آلی نجاتِ بدی» معنی مییده. مردُم ای ره مِثَلِ یگ دُعا مَوگُفت. ^b ۱۲:۱۵ «صَهیون» نامِ خاصِ بلده شارِ اورشَلیمِ آسته و «دُخترِ صَهیون» یعنی مردُمِ اورشَلیمِ.

و دوباره زنده کردن شی از مُرده ها قد عیسی قتی بود، دَرَو دَ بارِه اَزُو شاهدی میدد. ۱۸ امزی خاطر ام جمعیتِ مُردَم دَ سِرِ راهِ شی رفت، چُون اَوْنَا شَنِیدُد که عیسی اَمُو مُعجزه ره کده. ۱۹ پس فریسیا قد یگدیگه خُو گُفت: ”اونه، شَمُو هیچ کار نَمیتنید. توخ کُنید که دُنیا از پس اَزُو رِبی یه.“

۲۰ دَ مینکلِ مُردُمی که بلده عِبادت کدو دَ عید رفتُد، بعضی نفرای یونانی ام بود. ۲۱ اَمُو نفرای پیشِ فِیلیپس که از بیت صِیدای جلیلیه بُود اَمَد و اَزُو خاهش کده گُفت: ”صاحب، مو میخاهی که عیسی ره بَنگری.“ ۲۲ فِیلیپس اَمَدِه اَندریاس ره گُفت و اَندریاس و فِیلیپس رفته دَ عیسی گُفت. ۲۳ و لے عیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”ساعت شی اَمَدِه که «باچه اِنسان» بَزُرگی-و-جلال پیدا کُنه. ۲۴ ما حقیقت ره دَز شَمُو مُوگُم: تاکه دانه گندم دَ زمی اُفتده گور نَشَنه و نَمَره، اُو تنهای خُو مُومنه. لیکن اگه بُمَره، حاصلِ کلو میدیه. ۲۵ کسی که جان خُو ره دوست دَره اُو ره از دِست میدیه و کسی که دَ ای دُنیا از جان خُو تیر آسته،^a اُو جان خُو ره بلده زندگی اَبدی نگاه مُونه. ۲۶ اگه کسی میخایه مَره خِدمت کنه، اُو باید ازمه پِیروی کُنه و دَ جای که ما بَشُم، خِدمتگار مه ام دَ اُمونجی آسته. هر کسی که مَره خِدمت کُنه، آته آسمانی اُو ره عَزت-و-حُرمت میدیه.

پیشگویی عیسی دَ بارِه مَرگ شی

۲۷ آلی روح-و-روان مه پَریشان-و-کوئیوبار شُدِه؛ ما چی بُگُم؟ آیا بُگُم که ’ای آته آسمانی، مَره ازی ساعتِ که اَمَدنی آسته خلاص کُو؟‘ لیکن بلده امزی مقصد ما تا ای ساعت رَسیدیم. ۲۸ ای آته، نام خُو ره بَزُرگی-و-جلال بدی. ”اوخته یگ آواز از آسمو اَمَد که گُفت: ”ما نام خُو ره بَزُرگی-و-جلال دَدیم و باز ام بَزُرگی-و-جلال میدیم.“ ۲۹ پس جمعیتِ مُردَم که دَ اُونجی ایسته بُود، ای ره شَنِید و گُفت: ”گُرگردراغ بُود!“ دیگه مُردَم گُفت: ”یگ ملایکه قد اَزُو توره گُفت.“ ۳۰ عیسی دَ جواب ازوا گُفت:

^a ۱۲:۲۵ دَ جای «تیر آسته» دَ زبون یونانی «نَفَرَت دَره» نوشته یه.

”ای آواز از خاطرِ شمو آمد، نه بلده از مه. ۳۱ آلی وختِ قضاوتِ د بِلِه ازی دُنیا آمده و حاکمِ ازی دُنیا بُرو پورته موشه. ۳۲ و ما وختیکه از زمی باله کده مُوشم، پگِ مردُم ره سون خود کش مُونم.“ ۳۳ عیسی ای چیزا ره گفت تا نشو بیدیه که او د چی رقم مرگ باید بُمَره.

۳۴ مردُم د جواب شی گفت: ”مو از تورات شنیده که مسیح بلده همیشه باقی مومنه. پس تُو چطور مُوگی که «باچه انسان» باید باله شنه؟ و امی «باچه انسان» کی آسته؟“ ۳۵ اوخته عیسی د زوا گفت: ”روشنیی بلده یگ وخت کم د بین شمو مومنه؛ تا غیتیکه روشنیی د بین شمو آسته، راه بورید؛ نشنه که شمو ره تریکی بگیره، چُون کسی که د تریکی راه موره، نَموفامه که کُجا موره. ۳۶ تا زمانیکه نُور د بین شمو آسته د نُور ایمان بیرید تا که بچکِچای نُور بشید.“ وختی عیسی امی تورا ره گفت، او از پیش ازوا رفت و خود ره تاشه کد.

۳۷ باوجودِ تمامِ امزو مُعجزه های که د پیش روی ازوا انجام دَد، اونا هنوز ام دزشی ایمان نُورُد. ۳۸ دَمزی رقم توره اشعیا پیغمبر پوره شد که گفتند:

”آی خُداوند، کی د پیغامِ ازمو باور کده
و د کی بازوی^a خُداوند برَملا شده؟“

۳۹ امزی خاطر ام اونا نتنست که باور کنه، چُون اشعیا امچنان گفتند:

۴۰ ”او چیمای ازوا ره کور

و دل های ازوا ره سخت کده،

تا که قد چیمای خُو ننگره و قد دل های خُو پی نبره

و پس تاو نخوره تا که اونا ره شفا بدیم.“

۴۱ اشعیا ای ره بخاطری گفت که او بزرگی-و-جلال ازو ره دید و د باره ازو نقل کد.

۴۲ لیکن باوجودِ ازی ام عَدَرِ کته کلونای یهود د عیسی ایمان آورد، مگم از خاطرِ فریسیا

^a ۱۲:۳۸ «بازو» یگ مثال بلده قدرتِ خُداوند و یگ اشاره د عیسی مسیح آسته.

و از ترسِ ازی که اونا ره از عبادتِ خانه بُر نکنه، ایمان خورِه اقرار نکد. ^{۴۳} چون اونا تعریف-و-توصیفِ مردُم ره از تعریف-و-توصیفِ خُدا کده کلوتر خوش دشت.

^{۴۴} اوخته عیسی دَ آوازِ بلند گُفت: "کسی که دز مه ایمان میره، نه تنها دز مه ایمان میره، بلکه دَمَزو که مَره رَبی کده ام ایمان میره. ^{۴۵} کسی که مَره مینگره، او امو ره مینگره که مَره رَبی کده. ^{۴۶} ما مثلِ یگ نُور دَ دُنیا اَمَدیم تا هر کسی که دز مه ایمان بیره دَ تریکی نَمَنه. ^{۴۷} اگه کسی تورای مَره بِشَنوه و دزشی عمل نکنه، ما دَ بِلِه اَزو قضاوتِ نَمونُم، چراکه ما نَمَدیم تا دُنیا ره قضاوتِ کُنم، بلکه اَمَدیم تا دُنیا ره نجات بَدُم. ^{۴۸} بِلده کسی که مَره رَد مونه و تورای مَره قَبول نَمونه، یگ قاضی و جود دره، یعنی کلامی که ما گُفتم دَ روزِ اَخرتِ دَ بِلِه اَزو قضاوتِ مونه. ^{۴۹} چون ما از خود خورِه توره نَگفتیم، بلکه آتِه آسمانی که مَره رَبی کده، او دز مه حُکم دده که چی بگم و چی نقل کُنم، ^{۵۰} و ما میدنم که حُکمِ اَزو زندگی ابدی آسته. پس چیزای ره که ما موگم، امو رقم که آتِه آسمانی دز مه گُفته، ما نقل مونُم."

ششتونِ پایای یارا دَ شامِ اَخر

۱۳ فقط پیش از عیدِ پَصَح، عیسی فامید که وخت شی رسیده تا دُنیا ره ایله کده پیشِ آتِه آسمانی بوره. او امو کسای ره که دَ ای دُنیا مَرَبوط شی موشد، دوست دشت؛ اَره، اونا ره تا اَخر دوست دشت. ^۲ وختِ نانِ شاو بود و اِبلیس دَ دِلِ یهودا باچه شِمعونِ اسخربوطی از پیشِ وَسوسَه اَندختد که عیسی ره دَ گیر بدیه. ^۳ عیسی میدنست که تمام چیزا ره آتِه آسمانی دَ دستِ اَزو تسلیم کده و او از طرفِ خُدا اَمده و پس سونِ خُدا رفتنی یه. ^۴ او از سرِ دسترخو باله شد و کالای خورِه بر کده یگ دستمال ره دَ گردِ کمر خورِه بسته کد. ^۵ بعد اَزو او ره منِه لَگند شیو کده دَ ششتونِ پایای یارا شروع کد و قد دستمالی که دَ گردِ کمر شی بسته بود، پایای ازوا ره پاک کد. ^۶ وختیکه دَ شِمعونِ پترس رسید، پترس دَزو گُفت: "یا مولا، تو پایای ازمه ره

مُشَوُّی؟“^۷ عیسیٰ د جواب شی گُفت: “کاری ره که ما مُومُن تُو آلی نَمُوفامی؛ مگم پسان پی موفتی.“^۸ پترُس د زشی گُفت: “هیچ اِمکان ندره که پایای مَره بَشویی.“ عیسیٰ د جواب شی گُفت: “تا وختیکه پایای تُو ره نَشویم، تُو قد ازمه حِصّه نَدری.“^۹ شِمعون پترُس د زشی گُفت: “یا مَولا، پس نَه تنها پایای مَره، بَلِکِه دِستا و سر مَره ام بَشویی.“^{۱۰} عیسیٰ د زشی گُفت: “اُو کسی که غُسل کده، د شُشتو ضرُورت ندره، چُون تمام بَدَن شی پاک آسته، فقط پایای شی شُشتو میخایه و بَس. و شُمو پاک آستید، مگم نَه تمام شُمو.“^{۱۱} چُون اُو مُوفامید که کی اُو ره د گِیر میدیه و امزی خاطر گُفت: “تمام شُمو پاک نِیسَستید.“

^{۱۲} وختیکه عیسیٰ پایای ازوا ره شُشت و کالای خُو ره پوشیده پس د جای خُو شُشت، دزوا گُفت: “آیا شُمو میدنید که ما قد شُمو چی کار کدم؟^{۱۳} شُمو مَره معلِم و مَولا مُوگید و شُمو دُرست ام مُوگید، چراکه ما آسْتَم.^{۱۴} پس اگه ما که مَولا و معلِم شُمو آسْتَم، پایای شُمو ره شُشتَم، شُمو ام باید پایای یگدیگه خُو ره بَشوید. ^{۱۵} ما دز شُمو یگ مِثال-و-سرمَشق دَدَم تا اُمو رقم که ما قد شُمو کدم، شُمو ام اُمو رقم بْکُنید. ^{۱۶} ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم: یگ غلام از بادار خُو کده بزرگتر نییه و نَه ام یگ قاصد از کسی که اُو ره رَبی کده. ^{۱۷} د حالیکه امی چیزا ره پی بُردید، خَیر-و-بَرکت دز شُمو اگه دزوا عمل کُنید.

^{۱۸} ما ای چیزا ره د باره پگ شُمو نَمُوگم، چُون کسای ره که ما اِنتِخاب کدیم مینَخُشَم. مگم نوشتِه کِتاب مَقَدَّس باید پوره شُنه که مُوگیه: ‘کسی که قد ازمه نان خورده، اُو د ضِد مه باله شُده.’^{۱۹} ما ای ره امی آلی پیش از واقع شُدون شی دز شُمو مُوگم تا وختیکه رُخ بدیه، شُمو باور کُنید که ما آسْتَم اُمو که آسْتَم.^{۲۰a} ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم: هر کسی که نفر رَبی کدگی مَره قَبول کُنه، اُو مَره قَبول کده؛ و هر کسی که مَره قَبول کُنه، اُمو ره قَبول کده که مَره رَبی کده.“

^a ۱۳:۱۹ رُجوع کُنید د پی نوشتِه. ۸:۲۴

۲۱ وختیکه عیسیٰ ای چیزا ره گُفت، اُو دَ روح-و-رَوان خُو کلو کوئیوبار شُد و بَرَملا گُفت: "ما حقیقت ره دَز شُمُو مُوگَم: یکی از شُمُو مَره تسلیم مونه." ۲۲ یارا سُون یِگدِیگِه خُو توخ کده خِیرو مَنَدَد و فِکِر مُوکد که دَ بارِه کی ای توره ره گُفته بَشه. ۲۳ یکی از یارای شی که عیسیٰ اُو ره دوست دَشت، دَ بَعْلِ عیسیٰ تکیه کدَد. ۲۴ پس شِمعون پترُس سُون اَزو اِشاره کد تا اُو از عیسیٰ پُرسان کُنه که مقصد شی کی آسته. ۲۵ و اُو دَ شانِه عیسیٰ تکیه کده دَزو گُفت: "یا مولا، اُو کی آسته؟" ۲۶ عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: "اُو اَمُو کسی آسته که ما یِگِ ثوٚه نان ره دَ کاسه غوٚه کده دَزو میدُم." پس وختیکه ثوٚه نان ره گِرِفته غوٚه کد، اُو ره دَ یهُودا باچِه شِمعون اِسخریوطی دَد. ۲۷ امی که یهُودا ثوٚه نان ره گِرِفَت، شَیطو دَ پوست شی دَرآمد. اوخته عیسیٰ دَزو گُفت: "کاری ره که کدنی آستی، زود بُوکو." ۲۸ مگم هیچ کدُم امزو کسای که دَ لب دِسترخو شِشتند، نَفامید که چرا عیسیٰ ای ره دَ یهُودا گُفت. ۲۹ لیکن ازی که خلطه پیسه دَ پیش یهُودا بُوَد، بعضی ازوا فِکِر کد که عیسیٰ اُو ره گُفته بَشه، "بورو، چیزیای ره که مو دَ عید کار دَری، بخر." یا ای که "یگو چیز دَ مردُم نادار بدی." ۳۰ اوخته، بعد از گِرِفتونِ ثوٚه نان اُو چابک بَرُو رفت؛ وخت اَم شاو بُوَد.

عیسیٰ دَ بارِه اِنکار پترُس پیشگویی مونه

۳۱ وختیکه اُو بَرُو رفت، عیسیٰ گُفت: "آلی آسته که «باچِه اِنسان» بَزُرگی-و-جلال پیدا مونه و خُدا اَم دَ وسیله اَزو بَزُرگی-و-جلال پیدا مونه. ۳۲ [اگه خُدا دَ وسیله اَزو بَزُرگی-و-جلال پیدا کد،] خُدا دَ وسیله خود خُو دَزو اَم بَزُرگی-و-جلال میدیه و امی بَزُرگی-و-جلال ره دَ زودی دَزو میدیه. ۳۳ آی بچکیچا، ما یِگِ لحظه دِیگِه قد شُمُو اِسْتَم. بعد اَزو شُمُو مَره مُوپالید و اَمُو رقیبکه دَ یهُودیا گُفتُم آلی قد شُمُو اَم مُوگَم: دَ جایبی که ما مورم، شُمُو آمده نَمیتینید. ۳۴ ما یِگِ حُکم نو دَز شُمُو میدیم تا شُمُو

۱۳:۲۲ بعضی از نُسخه های قدیمی امی جمله بین قوس ره ندره.

یگدیگه خور ره دوست دشته بشید: امو رقمیکه ما شمو ره دوست دشتُم، شمو ام امو رقم یگدیگه خور ره دوست دشته بشید. ۳۵ اگه شمو قد یگدیگه خور مُحَبَّت دشته بشید، دَمزی رقم پگ مردم میدنه که شمو یارای ازمه استید.

۳۶ شمعون پترس دزشی گفت: ”یا مولا، تو د کجا موری؟“ عیسی د جواب شی گفت: ”د جایی که ما مورم تو آلی از پشت مه آمده نَمیتنی، ولے پسان از دُمال مه مییی.“ ۳۷ پترس دزشی گفت: ”یا مولا، چرا آلی نَمیتنم که از دُمال تو بییم؟ ما حتی جان خور ره د راه تو میدم.“ ۳۸ عیسی د جواب شی گفت: ”آیا تو واقعاً جان خور ره د راه مه میدی؟ ما حقیقت ره دز تو موگم، خروس بنگ نَمیدیه تا که تو سیه دفعه مره انکار نکنی.“

یگانه راه

۱ ”دل های شمو پریشان نبشه: شمو د خدا ایمان دشته بشید، دز مه ام ایمان بیرید. ۲ د خانه آته مه جای کلو آسته. اگه امی رقم نموبود، آیا دز شمو موگفتُم که ما ازینجی مورم تا بلده شمو جای تیار کُنم؟ ۳ پس اگه ما مورم و بلده شمو جای تیار مونم، حتماً بسم مییم و شمو ره قد خور گرفته موبرم، تا د جایی که ما استم، شمو ام بشید. ۴ د جایی که ما مورم شمو راه شی ره بلد استید.“

۵ توما دزشی گفت: ”یا مولا، مو نَمیدنی که تو د کجا موری؛ پس راه شی ره چطور بلد استی؟“ ۶ عیسی دزو گفت: ”ما راه و راستی و زندگی استم. هیچ کس نَمیتنه پیش آته آسمانی بییه، سوای که د وسیله ازمه. ۷ اگه شمو مره شَنخَتید، آته مره ام مینخشید. آر، از امی آلی شمو او ره مینخشید و ام او ره دیدید.“

۸ فیلیپس دزشی گفت: ”یا مولا، آته ره دز مو نشو بدی و امو بلده ازمو بس آسته.“

۹ عیسی دزو گفت: ”فیلیپس، ایقس دیر ما قد شمو بودم و تو هنوز مره شَنخَتی؟ کسی که مره دیده، آته ره دیده. پس تو چطور موگی که آته ره دز مو نشو بدی؟“

۱۰ آیا تُو باوَرِ نُمُونی که ما دَ آته و آته دَز مه آسته؟ توره های ره که ما دَز شُمو مُوگم، از پیشِ خود خُو نُموگم، بلکه آته که دَ وُجودِ ازمه آسته، کارای خُو ره انجام میدیه. ۱۱ دَز مه باوَر کُنید که ما دَ آته آسْتَم و آته دَز مه؛ اگه نه، بخاطرِ خودِ امزُو کارای که ما کدیم دَز مه باوَر کُنید.

۱۲ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، کسی که دَز مه ایمان بیره، کارای ره که ما مُونم اُو ام مُونه؛ و حتی ازی کده کارای بزرگتر مُونه، چراکه ما پیشِ آته مورم. ۱۳ هر چیزی ره که دَ نام ازمه طلب کُنید ما اُو ره انجام میدیم، تا آته دَ وسیله باچه خُو بزرگی-و-جلال پیدا کنه. ۱۴ اگه یگو چیز دَ نام ازمه طلب کُنید، ما اُو ره پوره مُونم.

وعده روح القدس

۱۵ "اگه شُمو مره دوست بدنید، از احکام مه اطاعت مونیید. ۱۶ اوخته ما از آته خواهش مُونم که اُو یگ پُشتیوانِ دیگه دَز شُمو بدیه، تا اُو همیشه قد شُمو بُمنه، ۱۷ یعنی روح راستی ره که دُنیا نَمیتنه اُو ره قبول کنه، چراکه دُنیا اُو ره نه مینگره و نه مینخشه. مگم شُمو اُو ره مینخشید چراکه اُو قد شُمو مُومنه و دَز شُمو وجود میدشته بشه. ۱۸ ما شُمو ره یتیم نَمیلم؛ ما پیشِ شُمو مییم. ۱۹ بعد از کم وخت دُنیا دیگه مره نَمینگره، مگم شُمو مره مینگرید. ازی که ما زنده یم شُمو ام زنده مومنیید. ۲۰ دمزُو روز شُمو پی موفتید که ما دَ آته خُو آسْتَم و شُمو دَز مه و ما دَز شُمو. ۲۱ کسی که احکام مره قبول دَره و از شی اطاعت مُونه، اُو امو کسی آسته که مره دوست دَره. و کسی که مره دوست دَره، آته مه اُو ره دوست میدنه و ما ام اُو ره دوست میدنم و خود خُو ره دَزُو ظاهر مُونم. ۲۲ یهودا -- و له نه یهودای اسخریوطی -- دَزُو گُفت: "یا مولا، چی رقم آسته که خود ره دَز مو نشو میدی، مگم نه دَ دُنیا؟" ۲۳ عیسی دَ جواب شی گُفت: "اگه کسی مره دوست دشته بشه، اُو از کلام مه اطاعت مُونه و آته مه اُو ره دوست میدشته بشه و

مو دَ زندگی ازو آمده قد ازو مومنی. ^{۲۴} کسی که مره دوست ندره از تورای مه اطاعت نموکنه. و توره که شمو میشتنوید از خود مه نیبه، بلکه از آته آسته که مره ربی کده. ^{۲۵} ای چیزا ره ما دز شمو گفتُم دَ حالیکه هنوز قد شمو آسٹم. ^{۲۶} مگم پُشتیوان، یعنی روح اَلقدس که آته او ره دَ نام از مه ربی مونه، او تمام چیزا ره دز شمو یاد میدیه و هر چیزی ره که ما دز شمو گفتیم دَ یاد شمو میره.

^{۲۷} ما دز شمو آرامش میدم؛ آرامش خود خو ره دز شمو میدم، نه رقمی که دنیا میدیه، بلکه رقمی که ما دز شمو میدیم. پس دل های شمو پریشان و ترس خورده نبشه. ^{۲۸} شمو شنیدید که ما دز شمو گفتُم: 'ما مورم و بسم پیش شمو مییم.' اگه شمو مره دوست میدشتید، خوش موشدید که ما سون آته خو مورم، چراکه آته از مه کده بزرگتر آسته. ^{۲۹} ما ای چیزا ره پیش از واقع شدن شی دز شمو گفتُم، تا وختیکه رُخ میدیه شمو باور کنید. ^{۳۰} ما دیگه قد شمو کلو توره نموگم، چون حاکم ازی دنیا^a مییه. او دَ سر از مه هیچ قدرت ندره، ^{۳۱} مگم بلده ازی که دنیا بدنه که ما آته ره دوست درم، ما امو رقمیکه آته دز مه امر کده عمل مونم. باله شنید که از اینجی بوری."

تاگِ حقیقی

^۱ "ما تاگِ حقیقی آسٹم و آته مه باغوان آسته. ^۲ هر شاخه مه که بار نگیره او ره قیچی کده پورته مونه و هر شاخه که بار بگیره او ره پاک مونه تاکه کلوتر حاصل بدیه. ^۳ شمو امی آلی بخاطر کلامی که ما قد شمو گفتیم پاک آستید. ^۴ شمو دز مه بمنید و ما دز شمو مومنم. هیچ شاخه دَ تنهایی خو ثمر دده نمینتنه سوی ا که دَ تاگِ بمنه. امی رقم شمو ام نمینتید ثمر بدید، سوی ا که دز مه بمنید. ^۵ ما تاگِ آسٹم و شمو شاخه ها. کسی که دز مه مومنه و ما دزو، او ثمر کلو میدیه، چون جدا از مه شمو هیچ کار نمینتید. ^۶ کسی که دز مه نمنه، او مثل یگ شاخه وری دور پورته

^a ۱۴:۳۰ یعنی «شیطو» که دَ دنیای فعلی حکومت مونه.

شده خُشک مُوشه و مردُم اُو شاخه ها ره جَم کده دَ مَنه آتِش میندزه تا که دَر بِگیره .
 ۷ اگه شُمو دَز مه بُمَنید و تورای مه دَز شُمو بُمَنه، هر چیزِی که میخاهید طلب کُنید و
 اُمُو رَقم بلده شُمو مُوشه .^۸ آتِه مه دَمزی طریق بزرگی-و-جلال پیدا مونه که شُمو کَلو
 ثَمَر بَدید و یارای مه بَشید .

۹ اُمُو رَقم که آتِه آسمانی مَره دوست دَره، ما ام شُمو ره دوست دَرُم . پس دَ مُحَبَت
 مه بُمَنید .^{۱۰} اگه از احکام مه إِطَاعَت کُنید، دَ مُحَبَت مه مُمَنید، اُمُو رَقمیکه ما از
 احکام آتِه خُو إِطَاعَت کُدُم و دَ مُحَبَت اَزُو مومُم .^{۱۱} ای چیزا ره ما دَز شُمو گُفتم تا که
 خوشی مه دَز شُمو وجود دَشته بَشه و خوشی شُمو کامل شنه .^{۱۲} حُکم ازمه اینمی
 آسته که شُمو یگدیگه خُو ره دوست دَشته بَشید، اُمُو رَقم که ما شُمو ره دوست دَرُم .
 ۱۳ ازی کده مُحَبَت بزرگتر وجود ندره که یگو کس جان خُو ره بلده دوستای خُو بدیه .
 ۱۴ شُمو دوستای مه آستید، اگه احکام مَره دَ جای بیرید .^{۱۵} ما دیگه شُمو ره غُلام
 نُموگُم، چُون غُلام نَمیدنه که صاحب شی چیز کار مونه؛ بلکه ما شُمو ره دوست مُوگُم،
 چُون تمام چیزای ره که ما از آتِه خُو شِنیدُم دَز شُمو معلومدار کُدُم .^{۱۶} شُمو مَره اِنْتِخاب
 نکدید، بلکه ما شُمو ره اِنْتِخاب کُدُم و ما شُمو ره مَقَرر کُدُم تا که بورید و ثَمَر بَدید و
 ثَمَر شُمو بُمَنه، تا هر چیزِی که از آتِه آسمانی دَ نام ازمه طلب کُنید، اُو دَز شُمو بدیه .
 ۱۷ اینمی حُکم ره ما دَز شُمو مِیدُم که شُمو یگدیگه خُو ره دوست دَشته بَشید .

دُنیا از یارای مسیح نَفرت دَره

۱۸ اگه دُنیا از شُمو بد مَوبره، بَدَنید که از شُمو کده پیشتر از مه بد مَوبرده .^{۱۹} اگه شُمو
 دَزی دُنیا تعلق میدَشتید، دُنیا شُمو ره مِثل کسی خود خُو دوست میدَشت . لیکن ازی
 که شُمو دَزی دُنیا تعلق نَدَرید و ما شُمو ره ازی دُنیا اِنْتِخاب کدیم، امزی خاطر دُنیا
 از شُمو بد مَوبره .^{۲۰} کلامی ره که ما قد شُمو گُفتم دَ یاد خُو بیرید: 'یگ غُلام از
 بادار خُو کده بزرگتر نییه .^{۲۱} اگه مردُم مَره آزار-و-اَدیت کده، اونا شُمو ره ام آزار-و-اَدیت

مونه. اگه اونا از کلام ازمه اطاعت کده، از توره شمو ام اطاعت مونه. ^{۲۱} مگم پگ امزی چیزا ره اونا از خاطر نام ازمه د حق شمو مونه، چون امو که مره ری کده اونا او ره نمینخشه. ^{۲۲} اگه ما نمیمدم و دزوا نقل نموکدم، اونا گناه نمیدشت؛ لیکن آلی اونا بلده گناه خو کدم بانه ندره. ^{۲۳} کسی که از مه بد موبره، از آته مه ام بد موبره. ^{۲۴} ما د بین ازوا کارای ره کدم که هیچ کس دیگه نکده. اگه ما امی کارا ره نموکدم، اونا گناه نمیدشت؛ مگم آلی اونا امی کارا ره دیده و هنوز ام از مه و از آته مه بد موبره. ^{۲۵} لیکن امی چیزا واقع شده ری یه تا کلامی که د شریعت ازوا نوشته یه، پوره شنه که موگیه: 'اونا بدون کدم دلیل از مه بد برد.'

^{۲۶} وختیکه پُشتیوان مییه، امو ره که از طرف آته پیش شمو ری مونم، یعنی روح راستی که از آته آسمانی مییه، او د باره ازمه شاهدی میدیه ^{۲۷} و شمو ام شاهدی میدید، چون شمو از اول قد ازمه بوید.

۱۶ 'ای چیزا ره ما دز شمو گفتم تا که شمو از راه بر نشنید. ^۲ اونا شمو ره از عبادت خانه بر مونه، بلکه زمانی مییه که هر کسی که شمو ره بکشه، گمان مونه که خدا ره خدمت موکنه. ^۳ و اونا امی چیزا ره از خاطری مونه که نه آته آسمانی ره مینخشه و نه مره. ^۴ پس امی چیزا ره دز شمو گفتم تا زمانیکه وخت شی میرسه شمو د یاد خو بیرید که ما شمو ره دزی باره باخبر کده بودم. ما ای چیزا ره د اول قد شمو نگفتم، چرا که ما قد شمو بودم. ^۵ مگم آلی طرف امزو مورم که مره ری کده و یگ شمو ام از مه نموپرسید که 'د کجا موری؟' ^۶ و له ازی که امی چیزا ره دز شمو گفتم، دل شمو پر از غم شده. ^۷ مگم ما حقیقت ره دز شمو موگم که رفتون ازمه د فایده شمو آسته، چون اگه ما نروم پُشتیوان پیش شمو نمیه؛ لیکن اگه بورم، ما او ره پیش شمو ری مونم. ^۸ وختیکه او مییه، او گناه، عدالت و قضاوت دنیا ره

بے پرده مونه^a:^۹ گناه ره، چراکه اونا دز مه ایمان نمیره؛^{۱۰} عدالت ره، چراکه ما طرف آته آسمانی مورم و شمو دیگه مره نمینگرید؛^{۱۱} و قضاوت ره، چراکه د بله حاکم ازی دُنیا^b قضاوت شده.

^{۱۲} غدر چیزای دیگه ام دَرُم که دز شمو بُکیم، لیکن شمو آلی تاب شنیدون شی ره ندرید. ^{۱۳} مگم غیبتیکه روح راستی مییه او شمو ره سون تمام حقیقت ها هدایت مونه، چراکه او از پیش خود خو توره نموگیه، بلکه چیزی ره که میشنوه، امو ره موگیه و از واقعه های که آمدنی آسته شمو ره باخبر مونه. ^{۱۴} او دز مه بزرگی-و-جلال میدیه، چون چیزی ره که از مه حاصل کده، او ره دز شمو اعلان مونه. ^{۱۵} تمام چیزای که د آته آسمانی تعلق دره از مه یه؛ امزی خاطر ما گفتُم که او از چیزی که دز مه تعلق دره میگیره و دز شمو اعلان مونه.”

غم یارا د خوشی تبدیل موشه

^{۱۶} ”بعد از وخت کم شمو دیگه مره نمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مره مینگرید.“ ^{۱۷} اوخته بعضی یارای شی قد یگدیگه خو گفت: ”مقصد مولا چی آسته که موگه بعد از وخت کم شمو دیگه مره نمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مره مینگرید؟ و ام موگه، چراکه ما پیش آته آسمانی مورم؟“ ^{۱۸} ”پس اونا گفت: ”او که وخت کم موگه، چی معنی دره؟ مو نموفامی که د باره چی توره موگیه.“

^{۱۹} عیسی فامید که اونا میخایه ازو سوال کنه، پس دزوا گفت: ”آیا شمو د باره ازی از یگدیگه خو سوال مونید که گفتُم: بعد از وخت کم شمو دیگه مره نمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مره مینگرید؟“ ^{۲۰} ما حقیقت ره دز شمو موگم: شمو چخرا و مخته مونید، ولے دُنیا خوشی مونه. شمو دق-و-غمگی موشید، مگم غم شمو د خوشی

^a ۱۶:۸ یعنی وختیکه روح اَلْقُدس مییه، او نشو میدیه که دُنیا گناهکار آسته و عدالت و قضاوت شی

ام غَلَط آسته. ^b ۱۶:۱۱ یعنی «شیطو.»

تَبْدِيلِ مُوشِه. ۲۱ یِگِ خاتُو بِخاطری که وخت زیدون شی پوره شده درد میکشه، و لے زمانیکه نلغه دَ دُنیا آمد، درد و غَم شی از یادِ اَزُو موره، چُون اُو بِخاطرِ اُوردونِ یِگِ اِنسان دَ دُنیا خوشی مونه. ۲۲ پس شُمُو ام فِعلاً دِق-و-عَمگی اَسْتید؛ مگم ما شُمُو ره دُوباره مِینگَرُم و دِل شُمُو خوشی مونه و خوشی شُمُو ره هیچ کس از شُمُو نَمیگِیره.

دَ بَارِه دُعا

۲۳ ”دَمَرُو زمان^a شُمُو از مه هیچ چیز پُرسان نَمونید. ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگم، هر چیزیکه از آتِه آسمانی دَ نامِ ازمه طلب کُنید، اُو دَز شُمُو میدیه. ۲۴ تا آلی ره شُمُو هیچ چیز دَ نامِ ازمه طلب نَکدید؛ طلب کُنید و دَز شُمُو دده موشه تاکه خوشی شُمُو پوره شنه.

۲۵ ای چیزا ره ما دَز شُمُو دَ مَثَلِ گُفتم. لیکن ساعت شی مییه که دیگه ما دَ مَثَلِ قد شُمُو توره نَموگیم، بلکه واضح دَ بَارِه آتِه آسمانی قد شُمُو نقل مَوئم. ۲۶ دَ اُو زمان^b شُمُو دَ نامِ ازمه طلب مونید و ما دَز شُمُو نَموگم که بلده شُمُو از آتِه طلب مَوئم، ۲۷ چُون آتِه خود شی شُمُو ره دوست دَره، چراکه شُمُو مَره دوست دَرید و ایمان دَرید که ما از طرفِ آتِه اَمدیم. ۲۸ ما از پیشِ آتِه اَمدم و دَ دُنیا داخل شُدُم؛ و آلی ای دُنیا ره ایله کده پس طرفِ آتِه مَورم.

۲۹ یارای شی گُفت: ”اینه، آلی واضح نقل مونی و دَ مَثَلِ توره نَموگی. ۳۰ آلی مو میدنی که تُو پگ چیزا ره موفامی و هیچ کس ضرورت ندره که از تُو سوال کُنه. دَ وسیله امزی مو ایمان میری که تُو از طرفِ خُدا اَمده. ۳۱ عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”شُمُو آلی ایمان اُوردید؟ ۳۲ اینه، وختی مییه، بلکه امی آلی اَمده که شُمُو تیت پَرَک موشید، هر کدم شُمُو سون جای خود خُو مورید و مَره تنها میلید. و لے باوجودِ ازی ام

^a ۱۶:۲۳ دَ جای «زمان» دَ زبونِ یونانی «روز» نوشته یه. ^b ۱۶:۲۶ دَ جای «زمان» دَ زبونِ یونانی

«روز» نوشته یه.

ما تنها نَمُونُم، چراکه آتِه آسمانی قد مه آسته. ^{۳۳} اینمی چیزا ره ما قد شُمو گُفتم تا که شُمو دَز مه آرامِش دَشته بَشید. دَ ای دُنیا شُمو رنج و زَحمت مینگرید، مگم خاطر جَم بَشید، چراکه ما دَ سرِ دُنیا پیروز شُدیم.

دُعای عیسی بلده پیروای شی

۱۷ بعد از گُفتون امزی توره ها عیسی رُوی خُو ره باله کده سُون آسمو توخ کد و گُفت: ”آی آتِه آسمانی، اَمو وخت رسیده؛ باچه خُو ره بَزُرگی-و-جلال بدی تا که باچه تُو ام تُو ره جلال بدیه؛ ^۲ چون تُو اُو ره دَ بله تمام بشر اختیار ددی تا اُو بلده تمام کسای که تُو دَزُو ددی زندگی ابدی بدیه. ^۳ زندگی ابدی اینمی آسته که اونا تُو ره که خُدای یکتا و حقیقی آستی و عیسی مسیح ره که تُو ربی کده، بِنخشه. ^۴ کارای ره که تُو دَز مه تسلیم کُدی تا انجام بدیم، ما تکمیل کُدم و امزی طریق بَزُرگی-و-جلال تُو ره دَ زمی ظاهر کُدم. ^۵ و آلی، آی آتِه، مَره قد خود خُو قتی بَزُرگی-و-جلال بدی، اَمو رقم بَزُرگی-و-جلال که ما پیش از شروع دُنیا قد تُو دَشتم.

^۶ ما نام تُو ره بلده امزُو نفرأ که تُو ازی دُنیا دَز مه ددی، معلومدار کُدم. اونا دَز تُو تعلق دشت و تُو اونا ره دَز مه عطا کدی و اونا از کلام تُو اطاعت کد. ^۷ آلی اونا میدنه، هر چیزی که تُو دَز مه دده از طرفِ ازتُو یه. ^۸ توره های ره که تُو دَز مه ددی، ما دَزوا رَسندُم و اونا قبول کد و واقعاً فامید که ما از طرفِ ازتُو آمدیم و اونا باور کد که تُو مَره ربی کده. ^۹ ما بلده ازوا دُعا مُونُم؛ ما بلده دُنیا دُعا نَمُونُم، بلکه بلده کسای دُعا مُونُم که تُو دَز مه ددی، چراکه اونا دَز تُو تعلق دَره. ^{۱۰} تمام چیزای که دَز مه تعلق دَره، از تُو یه و تمام چیزای که دَز تُو تعلق دَره، از مه یه و ما دَ وسیله ازوا بَزُرگی-و-جلال پیدا کُدم. ^{۱۱} ما دِیگه دَ دُنیا نَمُونُم، مگم اونا هنوز دَ دُنیا آسته و ما طرفِ ازتُو مییم. آی آتِه مَقَدَس، اونا ره دَ وسیله نام خُو که دَز مه عطا کده، نگاه کُو تا که اونا یگ بشه، اَمو رقمیکه مویگ آستی. ^{۱۲} تا زمانیکه ما قد ازوا بُوَدُم، ما

اونا ره دَ وَسِيْلَه نامِ ازتُو كه دَز مه دَدَ، نِگاه كُدَم و ازوا مُحَافِظَت كُدَم و هِيچ كُدَم شِي از بِيِن نَرَفَت بَعْيِر از امزُو باجِه جَهْنَمِي،^a تاكه نُوشتِه هَاي كِتَابِ مُقَدَّس پُورِه شُنِه. ۱۳ و آلي طرفِ ازتُو مِيِيَم و اِي چِيْزا رِه هِنوز كه دَ دُنْيا اَسْتَم مُوگَم تاكه اونا خوشِي مَرِه دَ وِجُود خُو پُر-و-لَبْرِيْز دَشْتِه بَشِه. ۱۴ ما كَلَام تُو رِه دَزوا رَسَنْدَم، وِلِه دُنْيا ازوا بَد مُوْبَرِه، چُون اونا دَ دُنْيا تَعْلُق نَدْرِه اَمُو رَقْم كه ما ام دَزِي دُنْيا تَعْلُق نَدْرَم. ۱۵ خَاهِشِ اَزْمِه اِي نِيِيَه كه تُو اونا رِه اَزِي دُنْيا بَبْرِي، بَلَكِه اِي اَسْتِه كه اونا رِه اَز شَيْطُو نِگاه كُنِي. ۱۶ اونا دَ اِي دُنْيا تَعْلُق نَدْرِه، اَمُو رَقْمِيَكِه كه ما ام دَ دُنْيا تَعْلُق نَدْرَم. ۱۷ اونا رِه دَ وَسِيْلَه رَاسْتِي-و-حَقِيْقَت تَقْدِيْس كُو؛ كَلَامِ ازتُو رَاسْتِي-و-حَقِيْقَت اَسْتِه. ۱۸ اَمُو رَقْمِيَكِه تُو مَرِه دَ دُنْيا رَبِي كَدَ، ما ام اونا رِه دَ دُنْيا رَبِي كُدَم. ۱۹ اَز خَاطِرِ ازوا ما خُود رِه تَقْدِيْس مُونَم^b، تاكه اونا ام دَ رَاسْتِي-و-حَقِيْقَت تَقْدِيْس شُنِه.

۲۰ دُعَايِ اَزْمِه تَنها بَلَدِه اَمْزِيا نِيِيَه، بَلَكِه اَمچَنان بَلَدِه كَسَاي كه دَ وَسِيْلَه شَاهِدِي اَمْزِيا دَز مه اِيْمان مِيْرِه،^{۲۱} تاكه پَگ شِي يِگ بَشِه، اَمُو رَقْمِيَكِه تُو، اِي آتِه، دَز مه اَسْتِي و ما دَز تُو اَسْتَم و دُعَا مُونَم كه اونا ام دَز مو بَشِه تا دُنْيا باوَر كُنِه كه تُو مَرِه رَبِي كَدَ. ۲۲ بَزُرْگِي-و-جَلالِي رِه كه تُو دَز مه دَدِي، ما دَزوا دَدَم تا اونا يِگ بَشِه اَمُو رَقْمِيَكِه مويِگ اَسْتِي: ۲۳ ما دَزوا و تُو دَز مه، تاكه اونا كَامِلًا يِگ بَشِه و تا دُنْيا بَدَنِه كه تُو مَرِه رَبِي كَدَ و اونا^c رِه دُوسْت دَرِي، اَمُو رَقْمِيَكِه مَرِه دُوسْت دَرِي.

۲۴ اِي آتِه، ما آرزُو دَرَم، كَسَاي رِه كه تُو دَز مه دَدِي، دَ هَر جَاي كه ما اَسْتَم، اونا ام قَد اَزْمِه قَتِي بَشِه، تاكه اونا بَزُرْگِي-و-جَلالِي رِه كه تُو دَز مه دَدِي بَنْگَرِه، چَرَاكه تُو پِيَشِ اَز خِلَقَتِ دُنْيا مَرِه دُوسْت دَشْتِي. ۲۵ اِي آتِه عَادِل، اِگْرَچِه دُنْيا تُو رِه نَمِيْنَخَشِه، مَگَم ما

^a ۱۷:۱۲ يعني يهُودايِ اسخريوطي. ^b ۱۷:۱۹ عيسايِ خود رِه مِثَلِ يِگ قُرْباني بِي عَيْبِ دَ خُدا تَقْدِيْمِ

مُونِه تا كه اِرَادِه خُدا پُورِه شُنِه. ^c ۱۷:۲۳ «اونا» يعني نِه تَنها يارايِ عيسايِ اَز امزُو زَمان، بَلَكِه تَمَامِ كَسَايِ كه دَ آيِنْدِه ام دَ عيسايِ اِيْمان مِيْرِه.

تُو ره مینخشم و آمیا^a میدنه که تُو مَره رَی کدے ^{۲۶} و ما نام^b تُو ره دزوا معرفی کدُم
و باز ام معرفی مُونم تا مُحَبَتی که تُو بلده ازمه دَری، دزوا بَشه و ما ام دزوا بَشم.

گرفتاری عیسی

۱ وختیکه عیسی امی چیزا ره گُفت، او قد یارای خُو دَ او طرفِ قولِ قدرون
رفت. دَ اُونجی یگ باغ بُود و عیسی قد یارای خُو دَ مَیه امزُو باغ دَرآمد.
۲ مگم یهودا، امو کسی که او ره دَ گیر میدد، ام امو جای ره بلد بُود، چراکه عیسی
عَدَر وختا قد یارای خُو دَ اُونجی جَم موشد. ^۳ پس یهودا قد یگ دَل عسکر و صاحب
مَنصَب از طرفِ پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا قد چراغِ ها، مَشعلِ ها و سَلاحِ ها دَ
اُونجی آمد. ^۴ عیسی از تمام چیزای که دَ سر شی میمد خبر دَشت، ولے باز ام پیش
آمده دزوا گُفت: ”کی ره موبالید؟“ ^۵ اونا دَ جواب شی گُفت: ”عیسای ناصری ره.“
عیسی دزوا گُفت: ”ما استم.“ ^۶ و یهودا که او ره دَ گیر میدد، ام قد ازوا ایسته بُود.
۶ وختیکه او دزوا گُفت ”ما استم،“ اونا پَسکی پَسکی رفته دَ زمی اُفتد. ^۷ او بسم
ازوا پُرسان کد: ”شمو کی ره موبالید؟“ اونا گُفت: ”عیسای ناصری ره.“ ^۸ عیسی
دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما دز شمو گُفتم که ما استم. اگه شمو مَره موبالید، آمیا ره بیلید
که بوره.“ ^۹ ای کار شد تا کلامی که او گُفتد: ”امزُو کسای که تُو دز مه ددے، یگ
شی ره ام گم نکدیم“ پوره شنه. ^{۱۰} اوخته شمعون پترس که یگ شمشیر دَشت، او
ره کشیده غلامِ پیشوای بزرگ ره زَد و گوشِ راست شی ره مُنثی کد. نامِ امزُو غلام
مُلوک بُود. ^{۱۱} ولے عیسی دَ پترس گُفت: ”شمشیر خُو ره دَ پوش شی بیل! آیا جامی
ره که آته آسمانی دز مه دده، وچی نکم؟“

^a ۱۷:۲۵ یعنی «پیروای ازمه.» ^b ۱۷:۲۶ «نام تُو ره» یعنی «تُو ره» معرفی کدُم تا حقیقت تُو برملا

شنه. ^c ۱۸:۵ دَ باره «ما استم» دَ پاه وَرَق ۸:۳۴ رَجوع کُنید.

۱۲ اوخته دَل عسکرا و قومندانِ ازوا قد صاحبِ مَنْصَبایِ یهْود، عیسیٰ ره گِرفتار کده بسته کد. ۱۳ او ره پیشِ حنّا حُسْرِ قیَافا بُرد که قیَافا دَمَزو سال پیشوایِ بزرگ بود. ۱۴ قیَافا اَمو کس بود که یهْودیا ره مشوره دَده گُفتد: ”بهتر آسته که یگ نفر بلده پگِ مردم بُمَره.“

۱۵ شِمعون پتِرس و یگ یارِ دِیگه از پسِ عیسیٰ رفت. و ازی که اَمو یارِ دِیگه قد پیشوایِ بزرگ شِنخته بود، او حُن عیسیٰ قتی دَ مَنه حَولی پیشوایِ بزرگ دَر آمد. ۱۶ مگم پتِرس بُرو دَ دانِ درگه ایسته شُد. اوخته اَمو یارِ دِیگه که قد پیشوایِ بزرگ شِنخته بود، بُر شده قد کَنیزی که درگه‌وان بود گپ زد و پتِرس ره داخل اُورد. ۱۷ اَمو کَنیز که درگه‌وان بود دَ پتِرس گُفت: ”تُو از جُمَله یارایِ امزی آدم نییی؟“ او گُفت: ”نه، نییم.“ ۱۸ دَمَزو غَیت نوکرا و صاحبِ مَنْصَبَا دَ گِردِ قوغ آتِش که دَر دَده بود ایسته شُد، چُون هوا یَخ بود و اونا خود ره گرم مُوکد. پتِرس ام قد ازوا قتی ایسته بود و خود ره گرم مُوکد.

سوالاتی پیشوایِ بزرگ از عیسیٰ

۱۹ پس پیشوایِ بزرگ از عیسیٰ دَ باره یارایِ شی و تعلیمایِ که میدد سوال کد. ۲۰ عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: ”ما دَ دُنیا بَرَمَلا توره گُفتیم و همیشه دَ عبادت خانه ها و خانِه خُدا که پگِ یهْودیا جَم موشه، تعلیم دَدیم. ما هیچ چیز ره تاشکی نگُفتیم. ۲۱ چرا از مه پُرسان مونی؟ از کسایِ که توره مَره شَنِیده، پُرسان کُو که ما دَزوا چیزخیل گُفتیم، چُون اونا میدنه که ما چی گُفتیم.“ ۲۲ وختیکه عیسیٰ امی چیزا ره گُفت، یکی امزو صاحبِ مَنْصَبَا که پالوی شی ایسته بود، او ره یگ چپات زده گُفت: ”آیا تُو دَ پیشوایِ بزرگ امی رقم جواب میدی؟“ ۲۳ عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: ”اگه بد گُفتیم، بدی شی ره بگی؛ اگه دُرست گُفتیم، چرا مَره میزنی؟“ ۲۴ پس حنّا او ره دِست بسته دَ پیشِ قیَافا پیشوایِ بزرگ ری کد.

پترُس عیسیٰ ره انکار مونه

۲۵ دَمَزُو غَيْتِ که شِمعون پترُس ایسته بُود و خود ره گرم مُوکد، بعضی ازوا دزشی گُفت: "نه که تُو ام یکی از یارای ازُو آستی، یا نیستی؟" او انکار کده گُفت: "نه، نییم." ۲۶ یکی از خدمتگاری پیشوای بزرگ قومای امزو کسی بُود که پترُس گوش شی ره مُنثی کُدد. اَمُو خدمتگار گُفت: "آیا ما تُو ره دَ باغ قد ازُو قتی ندیدم؟" ۲۷ پترُس بسم انکار کد و دَ امزو لحظه خروس بنگ دد.

عیسیٰ دَ پیش پیلاتُس

۲۸ بعد ازُو اونا عیسیٰ ره از خانه قیافا دَ قصرِ حاکمِ رومی بُرد. صَباح‌گاه بُود و یهودیا خودون شی دَ منِه قصر داخل نَشُد تا نَجس نَشَنه و از خوردونِ قُرَبانی عیدِ پَصَح نَمَنه. ۲۹ پس پیلاتُس دَ بُرو پیش ازوا آمده گُفت: "دَ خِلافِ امزی آدم چی ادعا دَرید؟" ۳۰ اونا دَ جوابِ ازُو گُفت: "اگه ای آدم بدکار نَمُو بُود، مو او ره دز تُو تسلیم نَموکدی." ۳۱ پیلاتُس دزوا گُفت: "شمو ای ره بُبرید و دَ مُطابقِ شریعتِ خودون خُو دَ بله ازُو قضاوت کُنید." یهودیا دَزُو گُفت: "مو امی اختیار ره نَدری که یگو کس ره اعدام کُنی." ۳۲ ای واقعه رُخ دَد تا گُفته عیسیٰ که معلومدار کُدد که دَ چی طریقه باید بُمره، پوره شَنه.

۳۳ اوخته پیلاتُس پس دَ منِه قصر خُو رفت و عیسیٰ ره کوی کده گُفت: "آیا تُو پادشاهِ یهودیا آستی؟" ۳۴ عیسیٰ دَ جوابِ ازُو گُفت: "آیا تُو ای ره از پیشِ خود خُو گُفتی یا دیگه مردم دَ باره ازمه دز تُو نقل کده؟" ۳۵ پیلاتُس دَ جوابِ شی گُفت: "آیا ما یگ یهودی آستُم؟ قومِ خود تُو و پیشوایونِ عالی مقام تُو ره دز مه تسلیم کده؛ تُو چی کار کده؟" ۳۶ عیسیٰ دَ جوابِ ازُو گُفت: "پادشاهی ازمه دزی دُنیا تعلق نَدره. اگه پادشاهی ازمه دزی دُنیا تعلق میدشت، نفرای مه جنگ مُوکد تا ما دَ یهودیا تسلیم دده

نَمُوشُدُم. مگم اَوطور نَشُد، چراکه پادشاهی از مه دَزی دُنیا هیچ تعلق ندره. ^{۳۷} اوخته پیلاتس دَزشی گُفت: "پس تُو پادشاه اَستی؟" عیسی دَ جوابِ اَزو گُفت: "تُو دُرست مُوگی که ما پادشاه اَسْتُم. ما بِلده امزی مقصد پَیدا شُدُم و بِلده امزی دَ دُنیا اَمَدُم که دَ باره حقیقت شاهدی بَدُم و هر کس که طرفدارِ حقیقت اَسته آواز مَره میسنوه. ^{۳۸} پیلاتس دَزشی گُفت: "حقیقت چی اَسته؟"

بعد از گُفتونِ امزی توره، اُو بسم دَ بَرُو پیشِ یهودیا اَمده دَزوا گُفت: "ما هیچ دَلیل بِلده محکوم کدونِ امزی اَدَم پَیدا نَتِنِسْتُم. ^{۳۹} ولے شُمو یگ رسم-و-رَواج دَرید که ما یگ نفر ره دَ عیدِ پَصَح بِلده شُمو ایله کنُم؛ آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بِلده شُمو ایله کنُم؟" ^{۴۰} اوخته اونا بسم چیغ زده گُفت: "ای ره نه، بَلکه باراباس ره ایله کو،" دَ حالیکه باراباس یگ راهزن^{۴۱} بُوَد.

۱۹ پس پیلاتس عیسی ره بَرده قَمچی کوی کد. ^۲ و عسکرا از خِمچه خاردار یگ تاج بافته دَ سر شی ایشت و قَبای دِرازِ اَرغوانی ره دَ جان شی دَد. ^۳ اونا پیش شی اَمده مُوگُفت: "دَرود دَ پادشاهِ یهودیا!" و قد چپات دَ رُوی شی میزد. ^۴ اوخته پیلاتس بسم بَرُو اَمده دَزوا گُفت: "اینه، ما اُو ره دَز شُمو بَرُو میرُم تا بَدَنید که ما هیچ دَلیل بِلده محکوم کدونِ اَزو پَیدا نَتِنِسْتُم." ^۵ پس عیسی تاج خاردار و قَبای دِرازِ اَرغوانی دَ جان شی بَرُو اَمَد. پیلاتس دَزوا گُفت: "اینه، اَدَم شُمو!"

^۶ وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و صاحبِ مَنصِبَا اُو ره دید، اونا چیغ زده گُفت: "دَ صلیب میخکوب کو، اُو ره دَ صلیب میخکوب کو!" پیلاتس دَزوا گُفت: "شُمو اُو ره بَرید و دَ صلیب میخکوب کُنید، چراکه ما هیچ دَلیل بِلده محکوم کدونِ اَزو پَیدا نَتِنِسْتُم." ^۷ یهودیا دَ جوابِ اَزو گُفت: "مو شریعت دَری و دَ حِسَابِ شریعت اُو باید کشته شنه، چراکه اُو خود ره باچه خُدا مُوگه." ^۸ وختیکه پیلاتس ای توره ره شنید، زیادتر ترس خورد. ^۹ اُو بسم مَنه قصر دَر اَمَد و دَ عیسی گُفت: "تُو از کُجا اَستی؟"

^a ۴۰:۱۸ دَ اِنجیلی که نوشته مَرَقَس اَسته، باراباس ره «یاغی» گُفته.

مگم عیسیٰ هیچ جواب نداد. ^{۱۰} پس پیلاتس دَرُو گُفت: "تو قد ازمه گپ نَمیَزنی؟ آیا تو خبر نَدَری که ما قُدرت دَرُم که تو ره ایله کنم و ام قُدرت دَرُم که تو ره دَ سرِ صلیب بُکُشم؟" ^{۱۱} عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: "تو هیچ قُدرت دَ سرِ ازمه نَمیَدشتی، اگه از باله دَرِ تو دَده نَمُوشُد. امزی خاطر کسی که مَره دَرِ تو تسلیم کده، گُناه کُنه تر دَره." ^{۱۲} امزُو وخت بعد پیلاتس کَلو کوشش کد که او ره ایله کُنه، مگم یهودیا چیغ زده مُوگُفت: "اگه ای آدم ره ایله کُنی تو دوست قَیصر نیستی! هر کسی که خود خُو ره پادشاه بُگیه، او مُخالِفِ قَیصر آسته." ^{۱۳} وختیکه پیلاتس ای تورا ره شنید، عیسیٰ ره بُرو آورد و خود شی دَ یگ جای دَ نام «سنگ فرش» که دَ زبونِ عبرانی «جَبَّاتا» گُفته مُوشُد، دَ چوکی قضاوت شِشت. ^{۱۴} اَمُو روز، روزِ تیاری بلده عیدِ پَصَح بود و ساعتِ ششم روز. ^{۱۵} پیلاتس دَ یهودیا گُفت: "اینه، پادشاهِ شُمُو!" ^{۱۵} ولے اونا چیغ زده گُفت: "گم کُو او ره! طَلعت شی ره گم کُو! بُبر دَ صلیب بُکُش!" پیلاتس دَزوا گُفت: "پادشاهِ شُمُو ره دَ صلیب بُکُشم؟" پیشوا یونِ عالی مقام جواب دَده گُفت: "مو غَیر از قَیصر دیگه پادشاه نَدَری." ^{۱۶} پس پیلاتس او ره دَزوا تسلیم کد تا دَ صلیب میخکوب شُنه.

عیسیٰ دَ صلیب گُشته مُوشه

اوخته اونا عیسیٰ ره گِرِفت ^{۱۷} و او صلیب دَ شانهِ شی بُرو رفت و طرفِ امزُو جای که «کاسه سر» گُفته مُوشُد، رَیی شد. اَمُو جای ره دَ زبونِ عبرانی «کَلگتا» مُوگُفت. ^{۱۸} اونا دَمزُو جای عیسیٰ ره دَ صلیب میخ کوب کد و قد اَزو قَتنی دُو نفرِ دیگه ام بود، دَ ای طرف و دَ او طرف شی و عیسیٰ دَ مینکلِ ازوا. ^{۱۹} پیلاتس یگ عنوان نِوشته کده دَ صلیب نَصَب کد که امیطور خاندنه مُوشُد:
"عیسای ناصری، پادشاهِ یهودیا."

^a ۱۹:۱۴ یعنی چاشت بود.

۲۰ امی عنوان ره غدر یهودیا خاند، چُون اُمُو جای که عیسیٰ ره دَ صلیب میخکوب کدُد، دَ شار نزدیکِ بُود. اُمُو عنوان دَ زبونایِ عبرانی، لاتینی و یونانی نوشته شُدُد. ۲۱ پس پیشوایونِ عالی مقامِ یهودیا رفته دَ پیلاتُس گُفت: ”پادشاهِ یهودیا نوشته نُکو، بلکه نوشته کُو که اِی آدم گُفت: ”ما پادشاهِ یهودیا اَسْتُم.“ ” ۲۲ پیلاتُس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”چیزی که نوشته کُدُم، نوشته کُدُم.“

۲۳ وختیکه عسکرا عیسیٰ ره دَ صلیب میخ کوب کد، اونا کالای شی ره گِرِفته دَ چار حصّه تقسیم کد که دَ هر عسکر یگ حصّه رسید. قَبای شی ره ام گِرِفْت، ولے اُو بے دَرز بُود و از باله تا دامون دَ یگ تکه بافته شُدُد. ۲۴ پس اونا قد یگدیگه خُو گُفت: ”بیید که اِی ره پاره نُکنی، بلکه دَ بله شی پشک پورته کنی تا بِنگری که از کی موشه.“ اِی ره گُفت تا نوشته کتابِ مُقَدَّس پوره شُنه که مَوگه: ”اونا کالای مَره دَ مَنه خُو تقسیم کد و دَ بله لباس مه پشک اَندخت.“ پس عسکرا امی کارا ره کد.

۲۵ دَ نزدیکِ صلیبِ عیسیٰ اینی کسا ایسته بُود: اَبه عیسیٰ، خوارِ اَبه شی، مریمِ خاتونِ کلویاس و مریمِ مَجْدَلِیه. ۲۶ وختیکه عیسیٰ اَبه خُو ره قد امزُو یارِ دوست-دَشْتَنی خُو یگجای ایسته دید، اُو دَ اَبه خُو گُفت: ”اِی خاتو، اینه باچه تُو.“ ۲۷ بعد ازو دَمزُو یار گُفت: ”اینه، اَبه تُو.“ و امزُو ساعت بعد، اُمُو یار اُو ره دَ خانه خُو بُرد.

۲۸ بعد ازو عیسیٰ دید که تمام چیزا تَکْمیل شُدِه و بلده ازی که نوشته های کتابِ مُقَدَّس پوره شُنه، اُو گُفت: ”ما تَشْنه شُدِیم.“ ۲۹ دَ اُونجی یگ کوزه پُر از سرکه انگور بُود. پس اونا یگ اِسْفَنج ره دَ مَنه شی غوْته کده دَ سرِ یگ نَی بند کد و نزدیکِ دان شی بُرد. ۳۰ غَیْتِیکه سرکه انگور دَ دانِ عیسیٰ رسید، اُو گُفت: ”خِلاص شُد.“ بعد ازو سر خُو ره تا اَندخت و روح خُو ره تسلیم کد.

۳۱ اُمُو روز، روزِ تَباری بُود و ازی که یهودیا نَمِیخاست جَسدا دَ روزِ آرام دَ بله صلیب بَمَنه، خصوصاً دَ امزُو روزِ آرام که روزِ بَزْرگِ عیدِ بُود، اونا از پیلاتُس خواهش کد که

پایای مصلوب‌شده‌ها می‌ده شنه^a تا جسدای ازوا برده شنه. ^{۳۲} پس عسکرا آمده ام پایای نفرِ اولِ ره و ام پایای نفرِ دوّم ره که قد عیسیٰ یگجای دَ صلیب میخکوب شدّد، می‌ده کد. ^{۳۳} مگم غَیْتِیکه اونا پیشِ عیسیٰ رسید و دید که او گاه مُرده، اونا پایای شی ره می‌ده نکد. ^{۳۴} لیکن یکی امزو عسکرا قد نَیزه خو دَ بغلِ عیسیٰ زد که دِستی خُون و آو از بغلِ شی بُر شد. ^{۳۵} امو کسی که ای چیزا ره دید، شاهدی دد و شاهدی ازو راست آسته. او می‌دنه که او حقیقت ره موگه تا شمو ام باور کُنید. ^{۳۶} امی چیزا رخ دد تا نوشته‌های کِتابِ مُقدّس پوره شنه که موگه: ”یگ استغونِ ازو ام می‌ده نموشه.“ ^{۳۷} و دیگه نوشته‌های کِتابِ مُقدّس باز ام موگه: ”اونا سون امزو کس توخ مونه که او ره قد نَیزه زده.“

^{۳۸} بعد ازی واقعه‌ها یوسف که از شارِ رame و پیرو عیسیٰ بود، ولے از ترسِ یهودیا تاشکی پیروی مُوکد، از پیلاتس خواهش کد تا دَرُو اجازه بدیه که جسدِ عیسیٰ ره بَره و پیلاتس دَرُو اجازه دد. پس او آمده جسدِ عیسیٰ ره بُرد. ^{۳۹} و نیکودیموس که دَ شروع یگ شاو پیشِ عیسیٰ آمدد، او ام آمد و موادِ خوشبوی گت شُده مُر و عود ره که تقریباً پنج سیر^b بود، اُورد. ^{۴۰} پس اونا جسدِ عیسیٰ ره گرفته دَ مطابقِ رسم-و-رواجِ یهودیا قد موادِ خوشبوی دَ مَنه کفن پیچ دد. ^{۴۱} دَمزُو جای که عیسیٰ مصلوب شدّد یگ باغ بُود و دَ مَنه باغ یگ قبرِ نو کنده شده موجود بُود که تا هنوز هیچ کس دَ اُنجی دَفن نشدّد. ^{۴۲} ازی که امو روز، روز تباری عید بلده یهودیا بُود و قبر ام نزدیک بُود، اونا عیسیٰ ره دَ مَنه امزو قبرِ غار مانتد ایشنت.

۲۰ دَ روزِ یگشمبه مریمِ مجدلیه صباح‌گاه که هنوز هوا تریک بُود، دَ سرِ قبر آمد و دید که سنگ از دانِ قبر پس شده. ^۲ پس او دَویده پیشِ شمعون پترس و امو یارِ دیگه که عیسیٰ او ره دوست دشت آمد و دَزوا گُفت: ”اونا مولا ره از قبر

^a ۱۹:۳۱ مقصد از می‌ده کدون پایای مصلوب‌شده‌ها امی بُود که اونا زود بمره و از صلیب تا شُده بُرده شنه. ^b ۱۹:۳۹ دَ جای «پنج سیر» دَ زبون یونانی «صد لیتر» نوشته یه که تقریباً ۳۷ کیلوگرام موشه.

بُرده و موخبر ندرے کہ او رہ د کجا ایشته. ^۳ اوخته پترس و امویار دیگه بر شدہ
 سون قبر ریبی شد. ^۴ اونا هر دوی شی قتی مودوید، لیکن امویار دیگه از پترس کده
 پیش شد و اول د سر قبر رسید ^۵ و خود ره خم کده دید که کفن د منہ قبر آسته، ولے
 او داخل نرفت. ^۶ شمعون پترس از پشت ازو آمد و منہ قبر داخل شد و دید که کفن د
 اونجی ایشته بود، ^۷ ولے دستمالی که د سر عیسی بود قد کفن ایشته نبود، بلکه جدا
 پیچنده شده د یگ جای ایشته بود. ^۸ پس یار دیگه که اول د سر قبر آمدد، ام داخل
 رفت و دید و ایمان آورد. ^۹ اونا تا هنوز نوشته های کتاب مقدس ره نفامیدد که او از
 مرده ها باید دوباره زنده شنه. ^{۱۰} پس یارا تاو خورده د خانه های خو رفت.
^{۱۱} مگم مریم د برون قبر ایسته بود و چخرا موکد. د حالیکه دزو چخرا موکد، او
 خود ره خم کده منہ قبر ره توخ کد ^{۱۲} و دو ملایکه سفید پوش ره د امرؤو جای که جسد
 عیسی ایشته شد، دید. یگ شی طرف سر شی و دیگه شی طرف پای شی شستند.
^{۱۳} و اونا دز شی گفت: "ای خاتو، چرا چخرا مونی؟" او دزوا گفت: "اونا مولای
 مره گرفته برده و ما خبر ندرم که او ره د کجا ایشته." ^{۱۴} وختیکه مریم امی چیزا ره
 گفت، پس دور خورد و عیسی ره ایسته دید، مگم نفامید که او عیسی آسته. ^{۱۵} عیسی
 دزشی گفت: "ای خاتو، چرا چخرا مونی؟ کی ره موبالی؟" مریم د گمان ازی که او
 باغوان آسته، دزشی گفت: "صاحب، اگه تو او ره برده دز مه بگی که او ره د کجا
 ایسته تا ما او ره ببرم." ^{۱۶} عیسی دزشی گفت: "مریم." مریم دور خورد و د عبرانی
 دز شی گفت: "ربونی، یعنی استاد." ^{۱۷} عیسی دزو گفت: "دز مه دست نزو، چراکه
 ما تا هنوز پیش آته خو نرفتیم؛ بلکه پیش برارای مه بورو و دزوا بگی که ما پیش آته
 ازخو و آته ازشموا و خدای ازخو و خدای ازشمو باله مورم." ^{۱۸} اوخته مریم مجدلیه
 پیش یارا آمد و دزوا إعلان کده گفت: "ما مولا ره دیدم!" و امویا چیزای ره که عیسی
 دز شی گفتد، دزوا نقل کد.

^a ۲۰:۱۷ مقصد عیسی از گفتون «آته ازخو و آته ازشمو» آته آسمانی آسته.

عیسیٰ د یارای خُو ظاهر موشه

۱۹ شام امزو روز اول هفته وختیکه یارا د یگ جای جم بود و از ترس یهودیا درگه های امزو جای ره کیپ کدد، بے بلغه عیسیٰ آمد و د مینکل جای ایسته شده دزوا گُفت: "سلام علیکم." ۲۰ وختیکه امی ره گُفت، او دستا و بغل خُو ره دزوا نشو دد و یارا از دیدون مولا کلو خوشحال شد. ۲۱ اوخته عیسیٰ بسم دزوا گُفت: "سلام دز شمو. امو رقم که آته آسمانی مَره رِبی کده، ما ام شمو ره رِبی موئم." ۲۲ بعد از گُفتون امزی توره او د سر ازوا دم کده گُفت: "روح القدس ره حاصل کنید. ۲۳ اگه شمو گناه های کسی ره ببخشید، اونا بخشیده موشه و اگه نبخشید، اونا بخشیده نموشه."

۲۴ مگم توما، یکی امزو دوازده یارای عیسیٰ که معنای نام شی «دوگنی» آسته، وختیکه عیسیٰ آمد قد ازوا نبود. ۲۵ پس دیگه یارا دز شی گُفت: "مو مولا ره دیدی." مگم او دزوا گُفت: "تاکه جای میخا ره د دستای شی ننگرم و کلک خُو ره د جای میخا و دست خُو ره د بغل شی نه ایلم، ایمان نمیرم." ۲۶ هشت روز بعد یارای عیسیٰ بسم داخل امزو خانه بود و توما ام قد ازوا قتی بود. د حالیکه درگه ها کیپ بود، عیسیٰ آمد و د مینکل ازوا ایسته شده گُفت: "سلام دز شمو." ۲۷ بعد از او د توما گُفت: "کلک خُو ره اینجی بیل و دستای مَره بنگر؛ دستای خُو ره ام بیر و د بغل مه بیل و بے ایمان نبش، بلکه ایمان دشته بش." ۲۸ توما د جواب شی گُفت: "یا مولای مه و خدای مه!" ۲۹ عیسیٰ دز شی گُفت: "آیا بخاطری که مَره دیدی، ایمان آوردی؟ نیک د بخت امزو کسای که مَره ندیده، و له باز ام ایمان میره."

۳۰ عیسیٰ غدر معجزای دیگه ام د حضور یارا کدد که دمزی کتاب نوشته نشده. ۳۱ مگم امی چیزا نوشته شد تا شمو ایمان بیرید که عیسیٰ امو مسیح^a و باچه خدا یه و تا د وسیله ایمان آوردو شمو د نام ازو صاحب زندگی ابدی شنید.

^a ۲۰:۳۱ یعنی انتخاب شده خدا.

عیسیٰ د هفت یار خو ظاهر موشه

۲۱

۱ بعد ازی چیزا عیسیٰ بسم خود ره د لب دریاچه تیبریّه د یارای خو ظاهر کد که ظاهر شُدونِ ازو اینی رقم رُخ دد: ۲ شمعون پترُس، توما که او ره «دوگنی» ام موگفت، نتنائیل از قانای جلیلیه، باچه های زیدی و دو یار دیگه د اونجی جَم بُود. ۳ شمعون پترُس دزوا گُفت: “ما ماهی گِرِفَتو مورم.” اونا دزُو گُفت: “مو ام قد تو موری.” پس اونا بُرو رفته مَنه کِشتی شِشت، مگم امو شاو هیچ چیز گِرِفته نَتَنِست. ۴ وختی صُبح شُد عیسیٰ د لب دریا ایسته بُود، مگم یارا نَفاَمید که عیسیٰ آسته. ۵ پس عیسیٰ دزوا گُفت: “او بچکِیچا، یگو ماهی گِرِفَتید یا نه؟” اونا د جواب شی گُفت: “نه.” ۶ او دزوا گُفت: “تور ره طرفِ راستِ کِشتی بندزید و از اونجی ماهی میگیرید.” اوخته اونا تور ره اندخت و از بس که کلو ماهی گِرِفَتُد، اونا تور ره د مَنه کِشتی کش کده نَمِیَتَنِست. ۷ پس امو یارِ که عیسیٰ او ره دوست دشت د پترُس گُفت: “ای خو مولا آسته.” وختی شمعون پترُس شینید که مولا آسته، او کالای خو ره که از جان خو کشیدد، د گرد خو پیچ دده خود ره مَنه او پورته کد. ۸ ولے دیگه یارا قد کِشتی آمد، چراکه اونا از خُشکی دُور نَبُود؛ کِشتی فقط یگو دو صد توغی از لب دریا فاصِله دشت و اونا تور پر از ماهی ره قد خو کش کده اُورد. ۹ وختیکه اونا د خُشکی تاه شُد، دید که قوغ آتش داغ آسته و ماهی د بِلّه شی ایشته یه و نان ام د پالوی شی آسته. ۱۰ عیسیٰ دزوا گُفت: “امزو ماهی که تازه گِرِفَتید، یگ کَمک وری بیرید.” ۱۱ اوخته شمعون پترُس رفت و جال ره که پر از ماهی بُود د خُشکه کش کد. د مَنه تور یگ صد و پنجاه و سه ماهی کته بُود. مگم باوجود که اموقس ماهی کلو بُود، تور پاره نَشُدُد. ۱۲ عیسیٰ دزوا گُفت: “ببید، نان بخورید.” هیچ کُدم از یارا دل نَتَنِست که ازو پُرسان کُنه: “تو کی آستی؟” چون اونا مِیدَنِست که او مولا یه.

۱۳ پس عیسی آمد و نان ره گرفته دزوا دَد و ماهی ره ام امو رقم کد. ۱۴ اینمی دفعه سیوم بُود که عیسی بعد از دُوباره زنده شُدون خُو از مُرده ها دَ یارای خُو ظاهر شُد.

۱۵ وختیکه اونا نان ره خورد، عیسی دَ شمعون پترس گُفت: ”آی شمعون باچه یوحنا،^a آیا تُو امزیا کده مَره کلوتر مُحَبَّت مونی؟“ پترس دَزُو گُفت: ”آرے مولا، تُو میدنی که ما تُو ره دوست دَرُم.“ عیسی دَزُو گُفت: ”باره گون مَره بچَرئو.“ ۱۶ دفعه دُوم اُو دَز شى گُفت: ”آی شمعون باچه یوحنا، آیا تُو مَره مُحَبَّت مونی؟“ اُو دَ جواب شى گُفت: ”آرے مولا، تُو میدنی که ما تُو ره دوست دَرُم.“ عیسی بسم دَز شى گُفت: ”گوسپندوی مَره نگاه کُو.“ ۱۷ اُو دفعه سیوم دَزُو گُفت: ”آی شمعون باچه یوحنا، آیا تُو مَره دوست دَرى؟“ پترس دِق شُد، چراکه عیسی دفعه سیوم دَز شى گُفت: ”آیا تُو مَره دوست دَرى؟“ و اُو دَز شى گُفت: ”یا مولا، تُو از پگ چیزا خبر دَرى؛ تُو میدنی که ما تُو ره دوست دَرُم.“ عیسی دَزُو گُفت: ”گوسپندوی مَره بچَرئو.“ ۱۸ ما حقیقت ره دَز تُو موگم: وختیکه جوان بُودی تُو کَمَر خُو ره بسته مُوکدی و هر جای که دِل تُو مُوشد مورفتی. مگم وختیکه پیر شنی تُو دِستای خُو ره دراز مونی و دیگه کس کمر تُو ره بسته کده تُو ره دَ یگ جای مُوبره که تُو نَمیخاهی دَ اُونجی بوری.“ ۱۹ عیسی امی توره ره گُفت تا نشو بدیه که پترس دَ چی رقم مَرگ جان خُو ره دَ راه بُزرگی-و-جلالِ خُدا میدیه. بعد امزی توره بسم دَ پترس امر کد: ”از مه پیروی کُو.“

۲۰ پترس دُور خورد و امویار ره دید که عیسی اُو ره دوست دَشت و اُو از پس ازوا میمد. ای امویار بُود که دَ سر نان شاو دَ شانِه عیسی تکیه کُدد و گُفتد: ”یا مولا، اُو نفر که تُو ره دَ گیر میدیه، کی آسته؟“ ۲۱ وختیکه پترس امویار ره دید، از عیسی پُرسان کد: ”یا مولا، دَ باره اَزُو چی مُوگی؟“ ۲۲ عیسی دَزُو گُفت: ”اگه ما بخایم که اُو تا اَمدونِ ازمه بُمَنه، دَز تُو چی؟ تُو ازمه پیروی کُو.“ ۲۳ پس امی توره دَ بَینِ برارو

^a ۲۱:۱۵ دَ جای «یوحنا» دَ بعضی نُسَخه ها «یونا» نوشته یه.

تیت شد که ”امو یار هیچ نموره.“ مگم عیسیٰ قد ازو نگفتد که ”او نموره،“ بلکه گفتد: ”اگه ما بخایم که او تا آمدون ازمه بمنه، دز تو چی؟“^{۲۴} ای اونمو یار آسته که د باره امزی چیزا شاهدی میدیه و امی چیزا ره نوشته کده و مو میدنی که شاهدی ازو راست آسته. ^{۲۵} عیسیٰ غدر کارای دیگه ام انجام دد که اگه هر کدم ازوا جدا جدا نوشته شنه، فکر مونم که دنیا ام گنجایش امزو کتابای نوشته شده ره ندره.